

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített kilencedik tanács)

2022. június 22.*

„Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – Az EKB-ra ruházott külön felügyeleti feladatok – Valamely hitelintézet engedélyének visszavonásáról szóló határozat – A 2005/60/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezések súlyos megsértése – Arányosság – A hitelintézetek irányítására vonatkozó jogszabályok megsértése – Védelemhez való jog – Nyilvánvaló értékelési hiba – A hatékony bírói jogvédelemhez való jog”

A T-797/19. sz. ügyben,

az **Anglo Austrian AAB AG**, korábban Anglo Austrian AAB Bank AG (székhelye: Bécs [Ausztria]),

a **Belegging-Maatschappij „Far-East” BV** (székhelye: Velp [Hollandia])

(képviselik őket: M. Ketzer és O. Behrends ügyvédek)

felperesek

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselik: C. Hernández Saseta, A. Pizzolla és D. Segoin, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács),

tagjai: S. Pappasavvas elnök, M. J. Costeira (előadó), M. Kancheva, Berke B. és T. Perišin bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a kilencedik tanács elnökének 2019. december 19-i határozatára, amely helyt ad az ügy soron kívüli elbírálása iránti kérelemnek,

tekintettel arra, hogy a felek az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérték tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – a Törvényszék eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a 2020. február 7-i Anglo Austrian AAB Bank és Belegging-Maatschappij „Far-East” kontra EKB végzésre (T-797/19 R, nem tették közzé, EU:T:2020:37), amellyel a Törvényszék elnöke elutasította az alperesek által a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt előterjesztett kérelmet,

tekintettel a 2020. december 17-i Anglo Austrian AAB Bank és Belegging-Maatschappij „Far-East” kontra EKB végzésre (C-114/20 P(R), nem tették közzé, EU:C:2020:1059), amellyel a Bíróság alelnöke elutasította az e végzés ellen benyújtott fellebbezést,

tekintettel a 2020. április 15-i Anglo Austrian AAB Bank és Belegging-Maatschappij „Far-East” kontra EKB végzésre, amellyel a Törvényszék elnöke elutasította a felperesek által a Törvényszék eljárási szabályzata 160. cikkének megfelelően benyújtott, a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti második kérelmet,

tekintettel a 2020. december 17-i Anglo Austrian AAB Bank és Belegging-Maatschappij „Far-East” kontra EKB végzésre (C-207/20 P(R), nem tették közzé, ECLI:EU:C:2020:1057), amellyel a Bíróság alelnöke elutasította az e végzés ellen benyújtott fellebbezést,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A felperesek, az Anglo Austrian AAB AG, korábban Anglo Austrian AAB Bank AG (a továbbiakban: AAB Bank), és a Belegging-Maatschappij „Far-East” BV (a továbbiakban: részvényes), az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetükkel az Európai Központi Bank (EKB) 2019. november 14-i ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 határozatának megsemmisítését kérik, amellyel az EKB visszavonta az AAB Bank hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyét (a továbbiakban: megtámadott határozat).

I. A jogvita előzményei

- 2 Az elsőrendű felperes, az AAB Bank az EKB-nak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) 6. cikkének (4) bekezdése értelmében Ausztriában székhellyel rendelkező kevésbé jelentős hitelintézet volt. Tevékenységét a Bundesgesetz über das Bankwesen (Bankwesengesetz) (osztrák banktörvény, a továbbiakban: BWG) értelmében kiadott engedély alapján folytatta.
- 3 A másodrendű felperes, a részvényes, egy pénzügyi holdingtársaság, amely az AAB Bank részvényeinek 99,99%-át birtokolja.
- 4 2019. április 26-án az Österreichische Finanzmarktbehörde (osztrák pénzügyi felügyelet, Ausztria, a továbbiakban: FMA) határozattervezetet nyújtott be az EKB-hoz az AAB Bank hitelintézeti engedélyének az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU EKB-rendelet (HL 2014. L 141., 1. o.) (a továbbiakban: SSM-keretrendelet) 80. cikkének (1) bekezdése szerinti visszavonásáról.

- 5 Az EKB 2019. június 14-én kelt levelében megküldte az AAB Banknak az engedély visszavonásáról szóló határozattervezetet, amellyel kapcsolatban az AAB Bank 2019. július 23-án állást foglalt.
- 6 A megtámadott határozattal az EKB az AAB Bank hitelintézeti engedélyét a határozat közlésének időpontjától kezdődő hatállyal visszavonta.
- 7 Az EKB az FMA által – a prudenciális felügyeleti feladatainak gyakorlása keretében a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel és a belső irányítással kapcsolatos követelmények teljesítésének folyamatos és ismételt elmulasztására vonatkozóan – tett megállapítások alapján lényegében úgy ítélte meg, hogy az AAB Bank nem volt képes a hatékony és eredményes kockázatkezelés biztosítására.
- 8 Ezért az EKB megállapította, hogy a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.) 18. cikkének f) pontjában előírt és az osztrák jogba átültetett, az AAB Bank hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyének visszavonását indokoló kritériumok teljesültek, mivel e hitelintézet megsértette az osztrák jogba átültetett ezen irányelv 67. cikke (1) bekezdésének d) és o) pontját, továbbá azt, hogy ez a visszavonás arányos volt.
- 9 Emellett az EKB azzal az indokkal, hogy az AAB Bank észrevételei nem voltak alkalmasak a határozat jogszerűségének kétségbe vonására, e határozat nem okozhatott helyrehozhatatlan kárt és az AAB Bank betéteseinek, befektetőinek és egyéb üzletfeleinek védelméhez fűződő közérdek, valamint a pénzügyi rendszer stabilitása indokolja a határozat azonnali alkalmazását, megtagadta a megtámadott határozat joghatásainak 30 napos időtartamra történő felfüggesztését.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 10 Mivel a kibővített kilencedik tanács egyik tagja akadályoztatva volt, a Törvényszék elnöke 2021. május 18-i határozatával a tanács teljessé tétele céljából egy másik bírót nevezett ki.
- 11 Berke bíró 2021. augusztus 1-jén bekövetkezett elhalálozását követően azon három bíró, akiknek az aláírása szerepel a jelen ítéleten, a Törvényszék eljárási szabályzata 22. cikkének és 24. cikke (1) bekezdésének megfelelően folytatta a tanácskozásokat.
- 12 A Törvényszék elnöke 2021. augusztus 13-i határozatával a jelen ügyet új előadó bírónak osztotta ki.
- 13 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Az EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet;

- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak, amennyiben azt a részvényes nyújtotta be;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. A kereset elfogadhatósága, amennyiben azt a részvényes nyújtotta be

- 15 Az EKB, anélkül, hogy az eljárási szabályzat 130. cikke szerinti elfogadhatatlansági kifogást alakszerűen terjesztené elő, előadja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a részvényes keresete elfogadhatatlan, mivel a megtámadott határozat nem érinti közvetlenül.
- 16 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az engedélyt visszavonó határozat nem érinti közvetlenül az olyan hitelintézet részvényeseit, amelynek a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt visszavonták (lásd ebben az értelemben: 2019. november 5-i EKB és társai kontra Trasta Komerčbanka és társai ítélet (C-663/17 P, C-665/17 P és C-669/17 P, EU:C:2019:923, 107–115. pont és 119. pont).
- 17 A kereset tehát elfogadhatatlan, amennyiben azt a részvényes nyújtotta be.

B. Az ügy érdeméről

- 18 Keresetének alátámasztására az AAB Bank öt jogalapra hivatkozik.
- 19 Az első jogalap az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 14. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapul, amennyiben az EKB tévesen alkalmazta a nemzeti jogot. A második jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul. A harmadik jogalap a 468/2014 rendeletnek a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal összhangban értelmezett 34. cikke megsértésén alapul, amely a megtámadott határozat végrehajtása felfüggesztésének EKB általi megtagadásából ered. A negyedik jogalap az AAB Bank védelemhez való jogának megsértésén alapul. Az ötödik jogalap a részvényes tulajdonhoz való jogának megsértésén alapul.

1. Az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 14. cikke (5) bekezdésének az EKB által a nemzeti jog téves alkalmazásával megvalósított megsértésére alapított, első jogalap

- 20 E jogalap alátámasztása érdekében az AAB Bank lényegében arra hivatkozik, hogy az engedély visszavonásának az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 14. cikkének (5) bekezdésében, a 468/2014 rendelet 83. cikkében, a 18. cikk f) pontjában és a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének d) és o) pontjában, továbbá az osztrák jognak az ez utóbbi szabályokat átültető alkalmazandó rendelkezéseiben meghatározott uniós jogi feltételek a jelen ügyben nem teljesültek, és hogy az EKB a megtámadott határozatot anélkül hozta meg, hogy hatáskörrel rendelkezett volna az ilyen határozat meghozatalára.
- 21 E jogalap két részből áll.

a) Az első jogalapnak az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 14. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapuló első részéről, amennyiben az engedély visszavonására vonatkozó, a 2013/36 irányelvnek az osztrák jogba átültetett 18. cikke f) pontjában és 67. cikke d) és o) pontjában előírt feltételek nem teljesültek

- 22 Az első jogalap első részében az AAB Bank lényegében arra hivatkozik, hogy az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 14. cikkének (5) bekezdésében, a 468/2014 rendelet 83. cikkében, a 2013/36 irányelv 18. cikkét átültető BWG a 70. §-a (4) bekezdésében, valamint az említett irányelv 67. cikkében foglalt feltételek nem teljesültek, mivel nem nyert megállapítást, hogy ez utóbbi rendelkezés értelmében súlyosan megsértette a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2005. L 309., 15. o.) (jelenleg a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i 2015/849/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv [HL 2015. L 141., 73. o.]) alapján elfogadott Bundesgesetz zur Verhinderung der Geldwäsche und Terrorismusfinanzierung im Finanzmarkt (a pénzpiacokon fennálló pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről szóló szövetségi törvény, a továbbiakban: FM-GwG) 34. és azt követő §-ait. E tekintetben az AAB Bank azt rója fel az EKB-nak, hogy tévesen tekintette úgy, hogy megállapítást nyert, hogy súlyosan megsértette a 2005/60 irányelvet (jelenleg 2015/849 irányelv) átültető nemzeti jogszabályokat, továbbá azt, hogy az EKB megsértette az indokolási kötelezettségét azon rendelkezések tekintetében, amelyekre azon megállapítását alapozta, hogy a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos jogszabályok állítólagos megsértése indokolja az AAB Bank engedélyének visszavonását.
- 23 Az EKB vitatja ezt az érvelést.
- 24 A megtámadott határozatban az EKB úgy ítélte meg, hogy a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontja értelmében megállapítást nyert, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette a 2005/60/EK irányelv (jelenleg 2015/849 irányelv) alapján elfogadott tagállami rendelkezéseket, ami az említett irányelvnek a BWG 70. §-ának (4) bekezdésével átültetett 18. cikke f) pontja alapján az engedélyének visszavonását indokolta.
- 25 Különösen azt állapította meg, hogy az AAB Bank megsértette a BWG 39. §-ának (2) bekezdését, (2b) bekezdésének ötödik és tizenegyedik albekezdését, valamint az FM-GwG 6. §-ának (1), (2)–(4), (6) és (7) bekezdését, 7. §-ának (7) bekezdését, 9. §-át, 23. §-ának (3) bekezdését és 29. §-át.
- 26 Az EKB, miután megállapította, hogy az FMA által meghozandó kötelező erejű felügyeleti intézkedések – mint például a formális utasítások – jellege, száma és gyakorisága kifejezi a megállapított jogsértések súlyosságát és hosszantartó jellegét, megállapításainak alátámasztása céljából többek között a következőkre hivatkozott:
- az Oesterreichische Nationalbank (nemzeti bank, Ausztria) által a 2010. január 22-i helyszíni ellenőrzése – amely során jelentős hiányosságokat állapított meg az AAB Bank pénzmosás elleni intézkedéseiben – alkalmával készített jelentés;

- a 2013. július 11-i helyszíni ellenőrzést követően összeállított FMA-jelentés, amely 38 illetve a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről szóló jogszabállyal kapcsolatos mulasztást, illetve jogsértést állapított meg;
- a 2015. március 24-i jelentés, amely a 20 vizsgált esetből 18 esetben állapított meg szabálytalanságokat, és amelynek a következtetéseit később jogerős bírósági határozat is megerősítette;
- az FMA 2015. augusztus 18-i formális utasítása, amelyben arra szólította fel az AAB Bankot, hogy valamennyi ügyfelére alkalmazza a 2008. évi pénzmosás elleni rendelkezéseket;
- a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos jogi követelmények egyéni és rendszerszintű megsértése miatt az FMA által 2016. szeptember 14-én elfogadott szankció;
- a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Ausztria) 2019. február 7-i, W230 2138107–1/37 E. sz. ítélete, amely megerősítette az FMA által 2016. szeptember 14-én megállapított szankciót, azonban csökkentette annak összegét;
- a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) 2019. május 15-i, Ro 2019/02/0006-3. sz. végzése, amellyel elutasította az AAB Bank által a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) 2019. február 7-i ítélete ellen benyújtott fellebbezést;
- a Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (polgári jogi ügyekben eljáró bécsi tartományi bíróság, Ausztria) 2017. február 23-i, 33 Cg 716s 18. hivatkozási számú ítélete, amely rámutatott, hogy „[a]z FMA vagy külső könyvvizsgálók által részletesen megvizsgált kilenc, más bankokkal kötött back-to-back hitelügylet esetében megállapítást nyert, hogy ez a kilenc hitelügylet az alkalmazandó rendelkezések súlyos megsértése miatt hibás volt”;
- az FMA 2018. október 24-i formális utasítása, amely megállapította, hogy az AAB Bank a Meinl Bank Antigua Ltd-vel folytatott ügyletei során számos törvénysértést követett el, többek között azt, hogy az AAB Bank a Meinl Bank Antigua számláinak befagyasztásáról szóló bejelentést követően több, összesen 19,5 millió euró értékű utalást engedélyezett a főszámlájáról, és nem rendelkezett megfelelő dokumentációval az üzleti kapcsolatairól;
- a 2018. évi helyszíni ellenőrzést követően összeállított, 2019. január 17-i FMA-jelentés (a továbbiakban: a negyedik ellenőrzésről szóló FMA-jelentés), amely 22 hiányosságot, illetve a jogszabályi rendelkezések megsértését állapította meg, amelyek közül néhány a Meinl Bank Antiguát érintette;
- az FMA által 2019. június 7-én indított eljárás, amelynek célja a negyedik ellenőrzésről szóló jelentés fennmaradó 15 következtetésével kapcsolatban a jogszerűség helyreállítása, mivel e jelentésre vonatkozóan az AAB Bank észrevételeket nyújtott be, amelyeket a megtámadott határozat figyelembe vett, amikor lényegében azt állapította meg, hogy a jogsértések többsége még mindig folyamatban van;
- az AAB Bank ellenőrzési jelentései és a közigazgatási eljárás során összegyűjtött bizonyos tényadatok;

1) A 2013/36 irányelvnek az osztrák jogba átültetett 18. cikke f) pontjának és a 2013/36 irányelvnek az osztrák jogba átültetett 67. cikke (1) bekezdése o) pontjának megsértésén alapuló első kifogásról, amennyiben nem nyert megállapítást, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette a 2005/60 irányelvet (jelenleg 2015/849 irányelv) átültető nemzeti szabályozást.

- 27 Az AAB Bank véleménye szerint lényegében a megtámadott határozatban hivatkozott határozatok alapján nem tekinthető úgy, hogy megállapítást nyert a BWG vagy az FM-GwG általa történő súlyos megsértése, mivel az e határozatokban neki felrótt jogsértések régiek, elévültek vagy nem súlyosak, illetve már orvosolták őket, és mivel azokat nem állapították meg jogerős határozatokban.
- 28 Az EKB vitatja ezt a kifogást.
- 29 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján és az említett rendelet 14. cikkére is figyelemmel az EKB kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézet engedélyeinek kiadására és ezen engedélyek visszavonására.
- 30 Az 1024/2013/EU rendelet 14. cikkének (5) bekezdése értelmében a vonatkozó uniós jogban meghatározott esetekben az EKB – azt követően, hogy konzultált a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes nemzeti hatóságával, amelyben a hitelintézet székhellyel rendelkezik – saját kezdeményezésére vagy ezen illetékes nemzeti hatóság javaslatára visszavonhatja az engedélyt.
- 31 Továbbá az 1024/2013/EU rendelet 4. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat.
- 32 Ebből következik, hogy az EKB-nak az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában rá ruházott feladat végrehajtása céljából az említett rendelet rendelkezésein túlmenően a 2013/36 irányelvet átültető nemzeti jognak az említett irányelvvel összhangban értelmezett rendelkezéseit is alkalmaznia kell.
- 33 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a 2013/36 irányelv 18. cikkének f) pontja úgy rendelkezik, hogy az illetékes hatóságok visszavonhatják a kiadott engedélyt, ha a hitelintézet elköveti a 67. cikkének (1) bekezdésében említett jogsértések egyikét.
- 34 A 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontja arra a helyzetre vonatkozik, amikor megállapítást nyer, hogy egy intézmény súlyosan megsértette a 2005/60/EK irányelv alapján elfogadott tagállami rendelkezéseket.
- 35 Ami a 2013/36 irányelvet átültető nemzeti intézkedéseket illeti, amelyekre az AAB Bank hivatkozott, a BWG 70. §-ának (4) bekezdéséből következik, hogy amennyiben egy hitelintézet megsérti többek között a BWG rendelkezéseit vagy az annak végrehajtására elfogadott jogi aktusokat, az FMA-nak:

„[...] 3. vissza kell vonnia a hitelintézet engedélyét azokban az esetekben, amikor a BWG-ben meghatározott egyéb intézkedések nem tudják biztosítani a hitelintézet működését.”

- 36 Továbbá az FM-GwG 31. § (3) bekezdésének második albekezdése értelmében:
„Az [FM-GwG] 34. §-a (2) és (3) bekezdésében említett kötelezettségek megszegése esetén az FMA [...] visszavonhatja az általa kiadott engedélyt [...]”.
- 37 Az FM-GwG 34. § (2) és (3) bekezdésében foglalt kötelezettségek a 2005/60 irányelv (jelenleg 2015/849 irányelv) pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos rendelkezéseinek átültetését célozzák, és többek között az FM-GwG 6. §-a (1), (2)–(4) bekezdésének, (6) és (7) bekezdésének, 7. §-a (7) bekezdésének, (9) bekezdésének, 23. §-a (3) bekezdésének és 29. §-ának súlyos, ismételt vagy rendszeres megsértésére vonatkoznak.
- 38 A jelen ügyben az EKB a megtámadott határozatban megállapította, hogy többek között az FMA határozataiból és az osztrák bíróságok ítéleteiből kitűnik, hogy az AAB Bank 2010 óta és legalább 2019-ig nem rendelkezett megfelelő kockázatkezelési eljárással a pénzmosás megelőzése céljából, megsértve ezzel a BWG 39. §-ának a BWG 39. §-a (2b) bekezdésének tizenegyedik albekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdését, és hogy ezen nemzeti határozatokból és ítéletekből annak megállapítása is kitűnik, hogy az AAB Bank súlyosan, ismételten vagy rendszeresen megsértette az FM-GwG 6. §-ának (1), (2)–(4), (6) és (7) bekezdését, 7. §-ának (7) bekezdését, 9. §-át, 23. §-ának (3) bekezdését és 29. §-át.
- i) A hitelintézet súlyos jogsértésének nemrégiben hozott jogerős bírósági ítéletben való megállapítására vonatkozó követelményről szóló évről*
- 39 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az FMA az osztrák jog szerint hatáskörrel rendelkezik az FM-GwG-ben a BWG és a 2005/60 irányelv (jelenleg 2015/849 irányelv) végrehajtása érdekében elfogadott rendelkezések megsértését megállapító és szankcionáló határozatok meghozatalára.
- 40 Ebből következik, hogy az FMA elfogadhat olyan közigazgatási határozatokat, amelyben megállapítja, hogy egy hitelintézet súlyosan, ismételten, vagy rendszeresen megsértette az FM-GwG 34. §-ának a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdése o) pontját átültető (2) bekezdését.
- 41 Az AAB Bank szerint az FM-GwG 34. §-ának (2) bekezdése értelmében vett súlyos jogsértésekre vonatkozó szankciókat csak a szabálysértési jog vagy a büntetőjog alapján lehet kiszabni, és azokat a bírósági eljárásban jogerős határozattal kell megállapítani.
- 42 A 2005/60 irányelv 39. cikkének (2) bekezdéséből (jelenleg a 2015/849 irányelv 58. cikkének (2) bekezdése) azonban az következik, hogy az említett irányelv átültetése keretében a tagállamoknak – a büntetőjogi szankciók megállapításával és alkalmazásával kapcsolatos joguk sérelme nélkül – jogszabályaikban megfelelő, az olyan hitelintézetekkel szemben alkalmazható közigazgatási szabályokat kell megállapítaniuk, amelyek megsértik az említett irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezéseket.
- 43 Így az FM-GwG 34. §-ának a 2005/60 irányelv 39. cikkének (2) bekezdésével összhangban értelmezett (2) bekezdésében említett súlyos jogsértések büntetőjogi és közigazgatási szankciók alkalmazását egyaránt kiválthatják, a szankció jellege (büntetőjogi vagy közigazgatási) nem döntő annak meghatározásakor, hogy a jogsértés „súlyosnak” minősül-e.
- 44 Másfelől, ami a jogsértést megállapító határozat jellegét illeti, abban az esetben, ha a szóban forgó rendelkezések megsértésének megállapítása és szankcionálása közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik, az AAB Bank álláspontja szerint annak megállapítása, hogy az e rendelkezések

megsértésével megvalósított súlyos jogsértéseket csak jogerős bírósági határozat állapíthatja meg, az FM-GwG 31. §-a (3) bekezdése második albekezdésének és 34. §-a (2) és (3) bekezdésének alkalmazását az érintett intézmény azon döntésétől tenné függővé, hogy keresetet nyújt be az említett hatóság határozatai ellen, vagy sem.

- 45 Másodsor, az Európai Unió intézményeinek jogi aktusaira vonatkozó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az olyan határozat, amelyet annak címzettje határidőn belül nem támadott meg a, vele szemben jogerőssé válik (lásd ebben az értelemben: 2007. október 12-i Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ítélet, T-474/04, EU:T:2007:306, 37. pont; a 2019. május 8-i Lucchini kontra Bizottság ítélet, T-185/18, nem tették közzé, EU:T:2019:298, 38. pont).
- 46 Az uniós intézmények jogi aktusaira vonatkozó ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy egy jogsértéssel gyanúsított személy felelőssége csak akkor tekinthető jogerősen megállapítottnak, ha az e jogsértést megállapító határozat jogerőre emelkedett (lásd ebben az értelemben: 2007. október 12-i Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ítélet, T-474/04, EU:T:2007:306, 76. pont).
- 47 Analógia útján ezt az ítélkezési gyakorlatot kell alkalmazni a nemzeti közigazgatási hatóságok – köztük az FMA – azon határozataira, amelyek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértését állapítják meg.
- 48 Ezért közigazgatási határozat alapján megállapítható, hogy egy hitelintézet súlyosan megsértette az FM-GwG 34. §-ának a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontjával összhangban értelmezett (2) és (3) bekezdését.
- 49 Az AAB Bank érvelése szerint a Bíróság ugyanis már kimondta, hogy egy olyan szerencsejáték-szervezőnek a piacról a koncessziós jog visszavonásával történő kizárása, akinek tekintetében alapos a gyanú, hogy tevékenységével bűncselekményt követhetett el, főszabály szerint a bűnözés elleni küzdelem céljához mérten csak akkor tekinthető arányosnak, ha jogerős ítéleten alapul és kellően súlyos bűncselekménnyel kapcsolatos (2012. február 16-i Costa és Cifone ítélet (C-72/10. és C-77/10., EU:C:2012:80, 81. pont).
- 50 Tekintettel azonban a prudenciális szabályoknak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben betöltött fontos szerepére, és a hitelintézetek e tekintetben fennálló különös felelősségére, valamint arra, hogy e szabályok megsértésének jogkövetkezményeit a lehető leggyorsabban alkalmazni kell, azokat a közigazgatási határozatokat, amelyek megállapították, hogy egy hitelintézet súlyosan megsértette a 2005/60 irányelv (jelenleg 2015/849 irányelv) alapján elfogadott nemzeti rendelkezéseket, elegendőnek kell tekinteni az engedély visszavonásának indokolásához.
- 51 A fentiek alapján, az AAB Bank érvelésével ellentétben nem róható fel az EKB-nak, hogy nem bírósági és nem jogerős határozatok alapján következtetett az AAB Bank által megvalósított súlyos jogsértések megállapítására.
- 52 Végül hangsúlyozni kell, hogy az AAB Bank belső ellenőrzési jelentései önmagukban nem tekinthetők elegendőnek annak bizonyítására, hogy a hitelintézet súlyos jogsértéseket követett el, vagy sem, mivel ezek nem minősíthetők az intézmény által megvalósított súlyos jogsértéseket megállapító közigazgatási vagy bírósági intézkedéseknek.

- 53 Mindazonáltal, az AAB Bank állításával ellentétben, bár az ilyen jelentések adott esetben felhasználhatók az EKB azon megállapításainak vitatására, amelyek nem alapulnak a jogsértés elkövetését megállapító jogerős határozaton, nem tekinthetők elegendőnek a jogerőre emelkedett közigazgatási és bírósági határozatokban tett megállapítások vitatására.
- 54 Egyébiránt az AAB Banknak az üzleti modellje életképességének és fenntarthatóságának értékelésével, az ügyfélkockázati struktúrájával, az eszközfedezetű vagyionkezelési ügyletekről való lemondással, az ellenőrzésének jellemzőivel és az EKB által e hitelintézettel kapcsolatban tett gyanús esetekről szóló tájékoztatások számával kapcsolatos érvei nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék azt a tényt, hogy a megtámadott határozat a súlyos jogsértéseket megállapító jogerős határozatokon alapul.
- 55 Ugyanez vonatkozik az AAB Bank által az EKB-nak a tulajdonosaira, az Odebrecht-botrányban való részvételére és a Meinl Bank Antiguára vonatkozó megállapításaira kifejtett érvekre is.
- 56 Ezek az érvek ugyanis az EKB mellékesen tett ténybeli megfontolásaira vonatkoznak, amelyek nem befolyásolják az FM-GwG 34. §-ának a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontjával összhangban értelmezett (2) és (3) bekezdésében meghatározott kritérium alkalmazását, amely szerint megállapítottak kell lennie, hogy az érintett intézmények súlyos jogsértéseket valósítottak meg.
- 57 Ezek az érvek nem alkalmasak azon tény kétségbe vonására, hogy jogerőre emelkedett közigazgatási vagy bírósági határozatok megállapították, hogy az AAB Bank jogsértéseket valósított meg.
- 58 Hasonlóképpen, az AAB Bank azon érvei sem kérdőjelezik meg ezt a következtetést, amelyek arra vonatkoznak, hogy a megállapított jogsértések régiek vagy már kijavították őket.
- 59 Ugyanis sem a BwG, az FM-GwG, a 2013/36 irányelv 18. cikkének f) pontja, sem pedig 67. cikke (1) bekezdésének o) pontja nem ír elő egyrészt az ezen jogsértések elkövetőinek felelősségét megállapító korábbi határozatok figyelembevételére nyitva álló határidőt, másrészt nem tartalmaz előírást arra vonatkozóan sem, hogy az ilyen jogsértéseknek folyamatosaknak, illetve az engedély visszavonásáról szóló határozat meghozatalakor még létezőknek kell lenniük, különösen akkor, ha – mint a jelen esetben – egy többéves időszakban hozott több határozatról van szó.
- 60 Ez még inkább igaz azokra a jogsértésekre, amelyeket csak három vagy öt évvel a megtámadott határozat meghozatala előtt állapítottak meg, mivel az ilyen határozatok nem tekinthetők réginek.
- 61 Ezen túlmenően az AAB Bank által képviselt azon álláspont, amely szerint egyes megállapított mulasztásokat már pótoltak, és azok már nem indokolhatják az engedély visszavonását, aláásná az európai bankrendszer védelmének célkitűzését, mivel lehetővé tenné, hogy a súlyos jogsértéseket megvalósító hitelintézetek folytassák tevékenységüket mindaddig, amíg az illetékes hatóságok újból be nem bizonyítják, hogy újabb jogsértéseket követtek el.
- 62 Ugyanezen okból el kell utasítani azt az érvet, amely szerint az AAB Bank egyéb javító intézkedéseket – többek között a belső ellenőrzés kiszervezését, 2019. július 22-től a különböző pénzmosás elleni folyamatok javítását, valamint a pénzmosás ellen alkalmazott számlazárolások bevezetését – hajtott végre.

- 63 Ugyanez vonatkozik a tényleges tulajdonosok megjelölésére vonatkozó hiányosságok állítólagos megszüntetésére is, amelyről az AAB Bank 2019. március 19-én kelt levelében tájékoztatta az FMA-t.
- 64 A megtámadott határozatból egyébként kiderül, hogy az FMA az AAB Bank súlyos jogsértésekért fennálló felelősségét nemrég, a 2018. október 24-i határozatában is megállapította, amelyben az üzleti kapcsolataival – különösen azokkal, amelyeket a Meinl Bank Antiguával tart fenn – összefüggő pénzmosás megelőzésével kapcsolatos ellenőrizhető dokumentáció hiányára mutatott rá, és amellyel szemben az AAB Bank nem nyújtott be keresetet.
- 65 Hasonlóképpen, amint azt az EKB a megtámadott határozatban megjegyezte, a negyedik ellenőrzésről szóló FMA-jelentésben a jogszabályokkal kapcsolatos 22 mulasztást vagy jogsértést állapított meg, amelyek közül néhány a Meinl Bank Antiguát érintette.
- 66 A fentiekre tekintettel, mivel az EKB megállapította, hogy a 2010 és 2018 között elfogadott jogerős közigazgatási és bírósági határozatok többször is megállapították, hogy találták az AAB Bank súlyosan megsértette a 2005/60 irányelvet (jelenleg 2015/849 irányelv) átültető FM-GwG rendelkezéseit, az AAB Bank azon érvei, amelyek szerint orvosolták a megállapított jogsértéseket, és a belső ellenőrzési jelentések megerősítették a végrehajtott javítások megfelelő jellegét, nem bizonyítják, hogy a megtámadott határozat nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz, amennyiben az EKB úgy tekintette, hogy megállapítást nyertek az AAB Bank által megvalósított olyan súlyos jogsértések, amelyek indokolják az engedélyének FM-GwG 31. §-a (3) bekezdése második albekezdése és az FM-GwG 34. §-nak a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontjával összhangban értelmezett (2) és (3) bekezdése szerinti visszavonását.
- ii) A közigazgatási vagy bírósági határozatokban megállapított súlyos jogsértések esetleges elévülésének joghatásáról*
- 67 Az AAB Bank előadja, hogy a negyedik ellenőrzésről szóló FMA-jelentésben megállapított hiányosságok már nem relevánsak, amennyiben azok az FM-GwG hároméves elévülési időt előíró 36. §-a alapján kisebb jelentőségűnek vagy elévültnek tekintendők, mivel az ellenőrzés 2014-es és korábbi tényekre vonatkozott.
- 68 Mindenekelőtt azonban emlékeztetni kell arra, hogy az EKB a megtámadott határozatban súlyos jogsértésként nem kizárólag a negyedik ellenőrzésről szóló FMA-jelentésben megállapított hiányosságokra alapozta az engedély visszavonását, így az AAB Bank érvelését – feltéve, hogy az megalapozott – mint hatástalant el kell utasítani.
- 69 Emellett egy hitelintézet annak bizonyítására, hogy engedélyének visszavonásával összefüggésben nyertek megállapítást általa megvalósított súlyos jogsértések, nem hivatkozhat ezeknek a közigazgatási határozatokban megállapított súlyos jogsértéseknek az esetleges elévülésére.
- 70 Amint ugyanis a jogsértést megállapító határozat jogerőre emelkedik, a határozat alapjául szolgáló tények elévülési idejének kérdése már nem merül fel. Ezért az EKB ezt a jogerős határozatot akadálytalanul figyelembe vehette az engedély visszavonása során.
- 71 Végül az AAB Bank által támogatott azon értelmezés, amely szerint a jogsértést megállapító jogerős határozat nem vehető figyelembe, ha az e jogsértést megalapozó tények elévültek, azt eredményezné, hogy a súlyos jogsértések esetén a engedély visszavonásának lehetőségét a jogsértés megállapításához vezető közigazgatási eljárás időtartamától vagy az engedély

visszavonásáról szóló határozathoz vezető közigazgatási eljárás időtartamától tenné függővé, és ezáltal megkérdőjelezné az 1024/2013 rendelet 14. cikke (5) bekezdésének hatékony érvényesülését.

- 72 Ez az érvelés tehát nem bizonyítja, hogy a megtámadott határozat téves jogalkalmazáson alapul amiatt, hogy az EKB úgy tekintette, hogy megállapítást nyert, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette az FM-GwG 34. §-a (2) és (3) bekezdését.

iii) Az AAB Bank és a Meinel Bank Antigua közötti kapcsolatokban az AAB Banknak felrótt tények vitatásáról

- 73 Az AAB Bank vitatja az EKB azon megállapítását, amely szerint a Meinel Bank Antigua számláin illegális tranzakciókat engedélyezett vagy hajtott végre, és az említett bankkal kapcsolatos információkat eltitkolta azáltal, hogy az említett számlákról eltávolította a pénzmosás elleni akadályokat.
- 74 E tekintetben az EKB ezeket a jogsértéseket, többek között az FMA 2018. október 24-i határozatában tett megállapítások alapján vette figyelembe, amelyből arra következtetett, hogy az AAB Bank megsértette a BWG 39. §-ának (2) bekezdését és (2b) bekezdésének ötödik és tizenegyedik albekezdését, valamint FM-GWG 23. §-ának (3) bekezdését.
- 75 Márpedig ez a határozat jogerős, és azzal szemben az AAB Bank nem nyújtott be keresetet, jöllehet ezt a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) előtt megtehetette volna.
- 76 Következésképpen nem áll meg az AAB Bank azon érvelése, amely szerint nem létezik a felügyeleti és dokumentációs kötelezettségeinek megszegését vagy valamely más büntetőjogi szankcióval sújtható mulasztását megállapító jogerős bírósági határozat.
- 77 Továbbá az az AAB Banknak felrótt jogsértések súlyosságának csökkentését célzó állítás, amely szerint az AAB Bank csupán passzívan továbbította, de a Meinel Bank Antigua levelező bankjaként nem kezdeményezte a pénzmozgásokat, mivel együttműködött a Bundeskriminalamtal (szövetségi bünyügyi hivatal, Ausztria), a számlákat spontán módon zárta, és az FMA rendelkezésére bocsátotta a zárolt számlákat érintő tranzakciókról kért adatokat, valamint a zárolás egyes tranzakciók esetében történő törvényes feloldásáról szóló információkat, nem alkalmas az EKB által figyelembe vett, a jogerős FMA határozatban szereplő, súlyos bűncselekmények elkövetésére vonatkozó megállapítások kétségbe vonására.
- 78 Ezek az érvek tehát nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a megtámadott határozat nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz, mivel az EKB megállapította, hogy az AAB Bankot az FM-GwG 34. §-a (2) és (3) bekezdése értelmében vett súlyos jogsértésért felelősnek találták.

iv) Az AAB Bank felelősségét megalapozó jogsértések súlyosságának vitatásáról

- 79 Az AAB Bank lényegében azt állítja, hogy ahhoz, hogy a jogsértések az FM-GwG 34. §-a (2) és (3) bekezdése értelmében súlyosnak minősüljenek, túl kell mutatniuk a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó átültető jogszabályok egyes rendelkezéseinek be nem tartásán. Márpedig azok a jogsértések, amelyek megvalósításáért a megtámadott határozatban felelősnek találták, nem tekinthetők súlyosnak.

- 80 Emellett a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) 2019. február 7-i, W230 2138107–1 hivatkozási számmal ellátott végzésével megerősített jogsértések mind kevésbé jelentős jogsértések, és e bíróság sem minősítette őket súlyosnak vagy rendszeresnek.
- 81 Végül, a negyedik ellenőrzésről szóló FMA-jelentésben szereplő kifogások mind olyan kisebb hiányosságokra vonatkoznak, amelyek nem indokolják az engedély visszavonását.
- 82 A megtámadott határozatban az EKB többek között rámutatott, hogy az illetékes nemzeti hatóságok határozataiból kitűnik, hogy az AAB Bank 2010 óta súlyosan, rendszeresen és folyamatosan megsértette a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni jogszabályokat, miközben magas kockázatú ügyleteket folytatott.
- 83 Azt is hangsúlyozta, hogy az AAB Bank az FMA legutóbbi értékelései alapján továbbra is folytatta e rendelkezések súlyos megsértését, és így jelentős kockázatot jelentett önmagára, az osztrák pénzügyi szektorra és az egységes felüyeleti mechanizmusra.
- 84 Az EKB továbbá emlékeztetett arra, hogy az FMA értékelése szerint az AAB Bank 2010 óta súlyosan, ismételten és rendszeresen megsértette a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni jogszabályokat, mivel nem hozott intézkedéseket a feltárt jogsértések orvoslására, ugyanakkor nem együttműködő magatartást tanúsított az FMA-val szemben.
- 85 Az EKB ebből arra a következtetést, hogy megállapítást nyert, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette a 2005/60 irányelv (jelenleg 2015/849 irányelv) alapján elfogadott FM-GwG rendelkezéseit, ami indokolta az engedély visszavonását.
- 86 Tekintettel az AAB Bank által elkövetett számos jogsértésre, amelyeket a megtámadott határozatban és a fenti 26. pontban említett közigazgatási és bírósági határozatok állapítottak meg, és amelyek bizonyítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályok megsértésének rendszeres, súlyos és folyamatos jellegét, az EKB nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy az illetékes osztrák hatóságok és bíróságok megállapították, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette az FM-GwG 34. §-ának (2) és (3) bekezdését.
- 87 Amint ugyanis azt az EKB a megtámadott határozatban megállapította, e közigazgatási és bírósági határozatokból egyértelműen kitűnik, hogy az AAB Bank súlyosan és folyamatosan megsértette a pénzmosás megelőzéséhez és a terrorizmus elleni küzdelemhez szükséges megfelelő szervezeti struktúra és eljárás kialakítására vonatkozó kötelezettségét, továbbá hogy megállapítást nyert, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni jogszabályokat.
- 88 A szóban forgó jogsértések súlyossága az EKB előtti közigazgatási eljárás szakaszában különösen azért sem vitatható, mert az illetékes hatóságok az általuk az FMA visszavonásra irányuló javaslatát megelőzően elfogadott, a megtámadott határozat időpontjáig jogerőre emelkedett határozataikban megállapították, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette a pénzmosás elleni nemzeti rendelkezéseket.
- 89 Ezen túlmenően, tekintettel az említett rendelkezéseknek az európai bankpiac védelmére irányuló céljára, az EKB-t nem érheti bírálat amiatt, hogy úgy vélte, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem elleni nemzeti jogszabályok rendszeres, súlyos és folyamatos

megsértése az FM-GwG 34. §-a (2) és (3) bekezdése, valamint a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontja értelmében az engedély visszavonását indokoló súlyos jogsértésnek minősül.

- 90 Továbbá, az AAB Bank állításával ellentétben, a megtámadott határozatból, az FMA által hozott intézkedésekből és az osztrák bíróságok e határozatban hivatkozott határozataiból egyértelműen kitűnik, hogy a figyelembe vett jogsértések túlmutatnak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó átültető jogszabályok egyes rendelkezéseinek be nem tartásán, és nem minősíthetők kisebb jogsértéseknek.
- 91 Következésképpen az AAB Bank nem bizonyította, hogy az EKB nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy tekintette, hogy megállapítást nyert, hogy az AAB Bank az FM-GwG 34. §-ának (2) és (3) bekezdése értelmében az engedély visszavonását indokoló súlyos jogsértéseket követett el.
- 92 Az első jogalap első részében szereplő első kifogást ezért el kell utasítani.

2) Az indokolási kötelezettség megsértésén és az EKB-t a pénzmosás elleni jogszabályok feltételezett megsértésének az engedély visszavonásának indokául való elfogadásával összefüggésben megillető hatáskör hiányán alapuló második kifogásról

- 93 Az AAB Bank lényegében arra hivatkozik, hogy az FM-GwG 31. §-a (3) bekezdésének a 34. §-a (2) és (3) bekezdésével összhangban értelmezett 2. pontja az osztrák jog egyetlen olyan szabálya, amely a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályok súlyos megsértése esetén az engedély visszavonásáról rendelkezik, és hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályok megsértése a BWG 70. §-a alapján nem teszi lehetővé az engedély visszavonását. Úgy véli, hogy az EKB nem támaszkodott ezekre a szabályokra, és egyáltalán nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy e szabályok alapján járjon el.
- 94 Ezáltal lényegében a megtámadott határozatban hivatkozott jogalapot vitatja, amely alapján megállapításra került, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályok megsértése az osztrák jog alapján indokolja az engedély visszavonását.
- 95 Ebből arra következtet, hogy ez az osztrák jog megsértését jelenti, és hozzáteszi, hogy az EKB nem hivatkozhat közvetlenül a 2013/36 irányelv rendelkezéseire, és beavatkozási jogkörét csak az osztrák bankfelügyeleti jog anyagi jogi rendelkezéseiből vezetheti le.
- 96 Az AAB Bank lényegében arra is hivatkozik, hogy az EKB nem teljesítette indokolási kötelezettségét, mivel a megtámadott határozatban nem jelölte meg azokat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket, amelyeket az AAB Bank megsértett.
- 97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi és ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.
- 98 Azon jogalapot azonban, amely valamely korábban közvetlenül vagy közvetve a keresetlevélben kifejtett jogalap kiegészítését jelenti, és amely ahhoz szorosan kapcsolódik, elfogadhatónak kell tekinteni.

- 99 Ahhoz, hogy az új érvet a korábban felhozott jogalap vagy kifogás kiterjesztésének lehessen tekinteni, annak kellően szoros kapcsolatot kell mutatnia a keresetlevélben eredetileg kifejtett jogalapokkal vagy kifogásokkal (lásd ebben az értelemben: 2009. november 12-i SGL Carbon kontra Bizottság ítélet (C-564/08 P, nem tették közzé, EU:C:2009:703, 20–34. pont); 2010. december 16-i AceaElectrabel Produzione kontra Bizottság ítélet (C-480/09 P, EU:C:2010:787, 111. pont).
- 100 A keresetlevélben az AAB Bank arra hivatkozott, hogy a megtámadott határozatot az 1024/2013 rendelet 4. cikkének (3) bekezdését és az alkalmazandó osztrák jogot megsértve fogadták el, mivel az e jogszabályban meghatározott feltételek nem teljesültek, és ebből arra következtetett, hogy az EKB nem volt jogosult az engedély visszavonására.
- 101 Márpedig, a válaszban felhozott, az első jogalap második részében szereplő második kifogás érvei azokat a szabályokat vitatják, amelyek alapján az EKB a megtámadott határozatban úgy döntött, hogy az AAB Bank engedélyének visszavonása az osztrák jog alapján indokolt volt, továbbá ezek az érvek annak bizonyítására irányulnak, hogy az EKB nem hivatkozott olyan nemzeti szabályra, amely alapján felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a pénzmosás elleni szabályok megsértése esetén visszavonja az engedélyt.
- 102 Mivel ezek az érvek szorosan kapcsolódnak a keresetlevélben szereplő első jogalap alátámasztására felhozott érvekhez, ezen érvek kiterjesztésének kell tekinteni őket, és ezért elfogadhatóak.
- 103 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az EKB a megtámadott határozatban megállapította, hogy az AAB Bank megsértette többek között a BWG említett rendelkezéseit, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy a BWG 70. §-ának (4) bekezdésében foglalt, az engedély visszavonását előíró feltételek teljesültek.
- 104 Arra is rámutatott, hogy az AAB Bank megsértette az FM-GwG több, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó, a fenti 25. pontban említett rendelkezését.
- 105 Márpedig, az AAB Bank érvelésével ellentétben nem lehet úgy tekinteni, hogy az osztrák jogban az engedély visszavonását a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályok megsértése esetén kizárólag az FM-GwG 31. §-a (3) bekezdésének a 34. §- (2) és (3) bekezdésével összhangban értelmezett 2. pontja írja elő, és hogy a BWG-ben a pénzmosás megelőzésére vonatkozóan előírt kötelezettségek megsértése a BWG 70. §-ának (4) bekezdése alapján nem vehető figyelembe.
- 106 A BWG 39. §-ának (2) és (2b) bekezdése – amelyet az EKB szerint az AAB Bank megsértett – ugyanis kifejezetten utal a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának kockázatára, és a BWG 70. §-ának (4) bekezdéséből következik, hogy a BWG ilyen jellegű megsértése indokolhatja az engedély visszavonását.
- 107 Mivel az osztrák jog szerint az engedély visszavonása a BWG-ben és az FM-GwG-ben foglalt, a pénzmosás kockázatának megelőzésével kapcsolatos kötelezettségek megsértése esetén indokolt, és az EKB ezekre a rendelkezésekre hivatkozott, az AAB Banknak a jogalap hiányára vagy az 1024/2013 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére vonatkozó érveit el kell utasítani.

- 108 Mindenesetre, még ha feltételezhető lenne is, hogy az EKB téves jogalapra támaszkodott, emlékeztetni kell arra, hogy egy közigazgatási határozat hibás jogi alap miatti megsemmisítése nem igazolt, amennyiben e hiba nem gyakorolt döntő befolyást az adminisztráció által végzett értékelésre, ezért a jogalap téves megválasztására alapított jogalapot el kell utasítani, amennyiben az tisztán formális jellegű (2015. június 9-i ítélet, Navarro kontra Bizottság, T-556/14 P, EU:T:2015:368, 26. bekezdés).
- 109 Márpedig az AAB Bank nem állítja, hogy a jelen ügyben egy eltérő jogalap választása befolyásolhatta volna az EKB értékelését. Továbbá nem tűnik úgy, hogy az eltérő jogalap választása befolyásolhatta volna az EKB értékelését.
- 110 Egyébként az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy egyrészt az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást a kérdéses jogi aktus természetéhez kell igazítani, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust meghozó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Másrészt az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, valamint a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Különösen nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2017. május 16-i Landeskreditbank Baden-Württemberg kontra EKB ítélet, T-122/15, EU:T:2017:337, 123. és 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 111 Márpedig az AAB Bank állításával ellentétben az EKB nem sértette meg az indokolási kötelezettséget, mivel a megtámadott határozat megjelöli a BWG és az FM-GwG azon rendelkezéseit, amelyeket az AAB Bank megsértett, továbbá – amint az a fenti 25. pontból kitűnik – a BWG-nek az engedély visszavonását előíró rendelkezéseit.
- 112 Az első jogalap első részében szereplő második kifogás ezért megalapozatlan.
- 113 A fentiekre tekintettel az első jogalap első részét el kell utasítani.

b) Az első jogalapnak lényegében a 2013/36 irányelv 18. cikkének f) pontját átültető rendelkezések megsértésére vonatkozó második részéről, amennyiben az AAB Bank az irányelv 74. cikkét átültető nemzeti rendelkezésekkel összhangban bevezette az illetékes hatóságok által az említett irányelv 67. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében megkövetelt vállalatirányítási rendszert

- 114 Az AAB Bank szerint a 2013/36 irányelv 18. cikkének f) pontjában és 67. cikke (1) bekezdésének d) pontjában foglalt követelmények, amelyeket a BWG 39. §-ának a BWG 70. § (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) és (2b) bekezdése ültetett át, nem teljesültek, mivel az AAB Bank rendelkezett az illetékes hatóságok által megkövetelt vállalatirányítási rendszerrel.
- 115 E tekintetben a 2013/36 irányelvnek a BWG 70. §-a (4) bekezdésével átültetett 18. cikkéből következik, hogy az illetékes hatóságok visszavonhatják a megadott engedélyt, ha a hitelintézet nem vezette be az ezen irányelv 74. cikkét átültető nemzeti rendelkezésekkel összhangban az illetékes hatóságok által megkövetelt vállalatirányítási rendszert.

- 116 A 2013/36 irányelv 74. cikke, amely a „Belső irányítás, valamint helyreállítási tervek és szanalási tervek” címet viseli, a következőképpen szól:

„(1) Az intézményeknek megbízható vállalatirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a fennálló vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat – beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat –, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, azt előmozdító javadalmazási szabályokat és gyakorlatokat foglal magában[...].”

- 117 A 2013/36 irányelv 74. cikkének átültetéséről szóló rendelkezései tekintetében a BWG 39. §-ának (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A hitelintézeteknek a banki műveletekből és ügyletekből eredő kockázatok nyilvántartására, értékelésére, kezelésére és nyomon követésére szolgáló adminisztratív, számviteli és ellenőrzési mechanizmusokkal, valamint javadalmazási politikával és gyakorlattal kell rendelkezniük. Ezeket a mechanizmusokat az elvégzett banki műveletek típusához, terjedelméhez és összetettségéhez kell igazítani. A szervezeti felépítést, valamint az adminisztratív, számviteli és ellenőrzési mechanizmusokat írásban és érthető formában kell dokumentálni. Az adminisztratív, számviteli és ellenőrzési mechanizmusoknak a lehető legteljesebb mértékben kezelniük kell a banki ügyletekből és műveletekből eredő kockázatokat, valamint a javadalmazási politikából és gyakorlatból eredő esetlegesen felmerülő kockázatokat is. A szervezeti felépítésnek a hitelintézet tevékenységeinek megfelelő szervezeti és folyamatbeli határok felállításával meg kell akadályoznia az érdek- és hatáskörütközéseket. Ezen eljárások megfelelőségét és alkalmazásukat a belső ellenőrzési egységnek legalább évente egyszer felül kell vizsgálnia.”

- 118 A BWG 39. §-a (2) bekezdésének b) pontja értelmében:

„A (2) bekezdésben említett eljárásoknak különösen a következőket kell tartalmazniuk: 1. hitel- és partnerkockázat, 2. koncentrációs kockázat, 3. piaci kockázat, 4. túlzott tőkeáttétel kockázata, 5. működési kockázat, 6. értékpapírosítási kockázat, 7. likviditási kockázat, 8. mindazon ügyletekből eredő kamatkockázat, amelyek nem tartoznak a 3. pont körébe, 9. a hitelkockázat-mérséklési technikák maradványkockázata, 10. a makrogazdasági környezethez kapcsolódó kockázatok, 11. pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat, 12. az intézmény üzleti modelljéhez kapcsolódó kockázat, figyelembe véve a diverzifikációs stratégiák hatásait, 13. a stressztesztek eredményei a belső módszereket alkalmazó intézmények esetében, és 14. az intézményből eredő rendszerkockázat[...].”

- 119 A BWG 42. §-a lényegében egy belső ellenőrzési egység létrehozását is előírja, míg a BWG 44. §-a lényegében arra kötelezi a hitelintézeteket, hogy a pénzügyi év vége után hat hónappal nyújtsák be éves auditált pénzügyi kimutatásaikat.

- 120 A jelen ügyben az EKB úgy ítélte meg, hogy az AAB Bank megsértette az említett 2013/36 irányelv 74. cikkét átültető nemzeti rendelkezéseket, különösen a BWG 39. §-ának (2), (2b) és (5) bekezdését, 42. §-át és 44. §-ának (1) bekezdését, és hogy e hitelintézet olyan jogsértéseket követett el, illetve követ el jelenleg is, amelyek indokolják az engedélynek a BWG 70. §-ának (4) bekezdése szerinti visszavonását.

- 121 Különösen arra mutatott rá, hogy az AAB Bank hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyének visszavonásáról szóló határozat többek között a megfelelő kockázatkezelést lehetővé tevő belső irányítás működtetésére irányuló kötelezettség megsértésén, valamint az FMA felé

történő megfelelő tájékoztatásra vonatkozó kötelezettség, a belső ellenőrzési mechanizmus, a megfelelő belső számviteli eljárások, a megfelelő belső dokumentációs rendszer és a koncentrációs kockázat megfelelő kezelésére vonatkozó eljárás meglétére irányuló kötelezettség megsértésén alapult.

122 A 2013/36 irányelv 74. cikkét átültető nemzeti rendelkezések megsértésére vonatkozó állításait az EKB többek között az alábbiakra alapozza:

- az FMA 2015. augusztus 19-i formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot annak biztosítására, hogy belső ellenőrzési egysége időben elkészítse éves ellenőrzési tervét, és megállapította, hogy a belső ellenőrzési egysége nem teljesítette ellenőrzési terveit, és ezzel megsértette a BWG-nek a 42. §-át (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét);
- az FMA 2016. május 17-i formális utasítása, amelyben az AAB Bankot megfelelő üzletmenet-folytonossági menedzsment (BCM) tervek végrehajtására szólította fel, és megállapította, hogy a BCM-je a 2013 és 2016 közötti időszakban nem volt megfelelő, és ezzel megsértette a BWG 39. §-ának (2), (2b) és (5) bekezdését (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét);
- az FMA 2016. július 1-jei formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot a 2015. évi auditált éves beszámolójának benyújtására, és megállapította, hogy az AAB Bank nem nyújtotta be az auditált beszámolót határidőben, azaz 2016. június 30-ig, és ezzel megsértette a BWG 44. §-ának (1) bekezdését;
- az FMA 2016. szeptember 6-i formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot, hogy gondoskodjon a hiteliratai teljes és érthető dokumentálásáról, és megállapította, hogy a 2013 és 2016 közötti időszakban a hitelezési folyamatait (különösen az éves jelentéseket és a problémás hitelek kezelését nem dokumentálták érthetően, ami sérti a BWG 39. §-ának (2) bekezdését és (2b) bekezdésének első albekezdését (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét);
- az FMA 2017. július 17-i formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot, hogy biztosítson elegendő erőforrást a belső ellenőrzési feladatköréhez, és megállapította, hogy a belső ellenőrzési feladatkörét még mindig nem teljesítette, ami sérti a BWG 42. §-át (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét);
- az FMA 2018. január 31-i formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot, hogy a szerződések megkötésekor gondoskodjon a megfelelő (azaz írásos és teljes) dokumentációról, és megállapította, hogy a 2015 és 2017 közötti időszakban az AAB Bank több alkalommal kereskedelmi ügyleteket kötött annak ellenére, hogy a vonatkozó szerződések vagy helytelenek, vagy hiányosak voltak, vagy egyes esetekben nem létezett írásos szerződés, és ezáltal megsértette a BWG 39. §-ának (2) bekezdését (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét);
- az FMA 2018. szeptember 5-i formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot megfelelő és időben lefolytatott számviteli eljárások bevezetésére, és megállapította, hogy a 2017 és 2018 közötti időszakban az eljárásai nem biztosították azt, hogy a számvitele, és ennek következtében a felügyeleti jelentései naprakészek legyenek, és ezzel megsértette a BWG 39. §-a (2) bekezdését és (3) bekezdése hatodik albekezdését (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét);

- az FMA 2018. október 24-i formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot annak biztosítására, hogy a Meinel Bank Antiguával folytatott valamennyi üzleti tranzakcióját és üzleti kapcsolatát érthető módon dokumentálja, és megállapította, hogy a belső dokumentációja, beleértve a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó dokumentációt is, olyannyira nem volt megfelelő, hogy a belső ellenőrzési egység, a kockázatkezelő és a pénzmosás elleni vezető nem tudta gyakorolni felügyeleti feladatait, és ezzel megsértette a BWG 39. §-ának (2) bekezdését és 2b. bekezdésének ötödik és tizenegyedik albekezdését (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét), valamint a FM-GwG 23. §-ának (3) bekezdését;
 - az FMA 2018. december 3- formális utasítása, amelyben felszólította az AAB Bankot, hogy valamennyi mérlegtétel vonatkozásában biztosítsa a helyes kockázati súly alkalmazását, és megállapította, hogy a 2017 és 2018 közötti időszakban a belső eljárásai nem biztosították, hogy valamennyi eszközt – különösen a nem szabványos ügyletek tekintetében – helyesen súlyozzák, miáltal megsértette a BWG 39. §-ának (2) bekezdését (amely átülteti a 2013/36 irányelv 74. cikkét).
- 123 Az első jogalap második része, amely e megállapítások és az azokból levont következtetés megtámadására irányul, két kifogáson alapul.
- 1) A 2013/36 irányelv 74. cikkének – amelyet a BWG 39. §-a (2) és (2b) bekezdése ültetett át – megsértésére alapított első kifogásról, amennyiben e cikkeket a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos kockázatokra alkalmazzák*
- 124 Az AAB Bank lényegében azt állítja, hogy a 2013/36 irányelv 74. cikke a pénzügyi kockázatok megelőzésére vonatkozó vállalatirányítási rendszerrel kapcsolatos kötelezettségekre vonatkozik, és hogy ezért a BWG 39. §-ának (2) és (2b) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy csak a pénzügyi kockázatok tekintetében nem megfelelő kockázati struktúra, nem pedig a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében nem megfelelő struktúra teszi lehetővé olyan felügyeleti intézkedések alkalmazását, mint az engedélynek a BWG 70. §-a (4) bekezdése szerinti visszavonása.
- 125 Ebből arra következtet, hogy az EKB tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozatot a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni intézkedések elégtelenségéből, nem pedig a pénzügyi kockázatok megelőzésére vonatkozó vállalatirányítási rendszer elégtelenségéből eredően alapozta a 2013/36 irányelvnek a BWG 39. §-ának (2) és (2b) bekezdése által átültetett 74. cikke megsértésére.
- 126 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a megtámadott határozatból kitűnik, hogy az EKB a BWG 39. §-a (2), (2b) és (5) bekezdésének, 42. §-ának és 44. §-a (1) bekezdésének megsértését állapította meg, többek között a megfelelő kockázatkezelést lehetővé tevő belső irányítás meglétére, az FMA felé történő pontos információszolgáltatásra, valamint a belső ellenőrzési mechanizmus, a megfelelő belső számviteli eljárások, a megfelelő belső dokumentációs rendszer és a megfelelő koncentrációs kockázatkezelési eljárás meglétére vonatkozó kötelezettség megsértése alapján.
- 127 Ezért, az AAB Bank állításával ellentétben az EKB-t nem lehet bírálni amiatt, hogy a BWG ezen rendelkezéseinek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni intézkedések elégtelenségéből eredő megsértését állapította meg, mivel ezt a jogsértést többek között a vállalatirányítási rendszer elégtelenségéből vezette le.

- 128 Végül a BWG 39. §-ának (2b) bekezdése pontosítja, hogy a hitelintézetek által a BWG 39. §-ának (2) bekezdése alapján alkalmazandó megfelelő eljárásoknak megfelelő intézkedéseket kell tartalmazniuk a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának kockázata ellen.
- 129 Az AAB Bank ezen érvei tehát nem bizonyítják, hogy az EKB tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az AAB Bank nem hozta létre az illetékes hatóságok által a BWG-nek az irányelv 74. cikkét átültető rendelkezései alapján megkövetelt vállalatirányítási rendszert.
- 130 Ebből következően azt az érvet, hogy az AAB Bank rendelkezett a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzésére szolgáló szervezettel, amely megfelelő volt, és amelyet továbbfejlesztettek, szintén el kell utasítani, mivel nem releváns.
- 131 Az első jogalap második részében szereplő első kifogást ezért el kell utasítani.

2) A 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdése d) pontjának az osztrák jogba átültetett változata megsértésére alapított második kifogásról, amennyiben az AAB Bank a megtámadott határozat időpontjában nem sértette meg az irányítási rendszerre vonatkozó jogszabályokat

- 132 Az AAB Bank lényegében azt állítja, hogy a megtámadott határozat időpontjában rendelkezett az illetékes hatóságok által előírt vállalatirányítási rendszerrel, és hogy belső ellenőrzése megfelelő volt, továbbá hogy nem felel meg a valóságnak, hogy megsértette a beszámolók vezetésével, ellenőrzésével és benyújtásával, a vállalatirányítással, a kockázatkezeléssel, a belső és szerződéses dokumentációs rendszerrel és a hitelállományok kezelésével kapcsolatos kötelezettségeit.
- 133 Először is, az AAB Bank arra hivatkozik, hogy e jogsértések egy része túl régi, és 2016-ban megszüntették, vagy 2017-ben orvosolták azokat, illetve arra, hogy jelentős előrelépést tett ezeken a területeken, amit többek között a 2019-es ellenőrzési jelentések is megerősítenek, továbbá hogy az e jogsértésekkel kapcsolatos fennmaradó hiányosságok is kiküszöbölhetőek.
- 134 Az AAB Bank érvelése azonban nem állja meg a helyét. Ugyanis sem a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének d) pontjából, sem a BWG 70. §-ának (4) bekezdéséből nem következik az az értelmezés, amely szerint a múltbeli vagy enyhített jogsértések nem indokolhatják az engedély visszavonását.
- 135 Ezen túlmenően egy ilyen értelmezés megkérdőjelezné az európai bankrendszer védelmének célját, mivel lehetővé tenné, hogy azok a hitelintézetek, amelyek nem hozták létre az illetékes hatóságok által megkövetelt vállalatirányítási rendszereket, folytassák tevékenységüket mindaddig, amíg az illetékes hatóságok újból be nem bizonyítják, hogy újabb jogsértéseket követtek el.
- 136 Ez még inkább vonatkozik azokra a jogsértésekre, amelyeket csupán három vagy öt évvel a megtámadott határozat meghozatala előtt valósítottak meg.
- 137 Másodszor, az AAB Bank vitatja a megtámadott határozatban megállapított kötelezettségzegések fennállását arra hivatkozva, hogy azok nem rendszeresek, kirívóak vagy súlyosak.
- 138 A 2013/36 irányelv 18. cikkének f) pontjából, 67. cikke (1) bekezdésének d) pontjából vagy az e cikkeket átültető rendelkezésekből azonban nem következik, hogy az e rendelkezésekben említett jogsértéseknek súlyosnak, kirívónak vagy rendszeresnek kell lenniük ahhoz, hogy az engedély visszavonása indokolt legyen.

- 139 Az EKB tehát nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor anélkül állapította meg, hogy az AAB Bank megsértette a BWG-nek az említett irányelv 74. cikkét átültető rendelkezéseit, hogy e jogsértéseket súlyosnak, kirívónak vagy rendszeresnek minősítette volna.
- 140 Harmadszor, az AAB Bank lényegében arra hivatkozik, hogy belső ellenőrzési egység létszáma nem hiányos, elegendő pénzügyi forrással rendelkezik, és feladatait rendszeresen, és anélkül végzi, hogy a bank jogellenes nyomást gyakorolna rá.
- 141 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az osztrák jog szerint az FMA hatáskörrel rendelkezik a BWG-nek a 2013/36 irányelv 74. cikkét átültető rendelkezései megsértését megállapító és szankcionáló határozatok elfogadására.
- 142 Ebből következik, hogy az FMA közigazgatási határozatokat fogadhat el, amelyekben megállapítja, hogy egy intézmény nem vezette be az illetékes hatóságok által a BWG-nek az irányelv 74. cikkét átültető rendelkezései értelmében megkövetelt vállalatirányítási rendszert.
- 143 Továbbá az uniós intézmények jogi aktusai tekintetében elfogadott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az olyan határozat, amelyet a címzett nem támadott meg az e rendelkezésben előírt határidőn belül, vele szemben jogerőre emelkedik (lásd ebben az értelemben: 2007. október 12-i Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ítélet, T-474/04, EU:T:2007:306, 37. pont; 2019. május 8-i Lucchini kontra Bizottság ítélet, T-185/18, nem tették közzé, EU:T:2019:298, 38. pont).
- 144 Az uniós intézmények jogi aktusai tekintetében elfogadott ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy egy jogsértéssel gyanúsított személy felelőssége csak akkor tekinthető jogerősen megállapítottnak, ha az e jogsértést megállapító határozat jogerőre emelkedett (lásd ebben az értelemben: 2007. október 12-i Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ítélet, T-474/04, EU:T:2007:306, 76. pont).
- 145 Ezt az ítélkezési gyakorlatot analógia útján kell alkalmazni a nemzeti közigazgatási hatóságok azon határozataira, amelyek a hitelintézetek irányítására vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértését állapítják meg.
- 146 Így a hitelintézetről megállapítható, hogy nem hozta létre az illetékes hatóságok által a korábbi jogerős közigazgatási határozatokban a BWG-nek az ezen irányelv 74. cikkét átültető rendelkezései értelmében megkövetelt vállalatirányítási rendszert.
- 147 Ezért az AAB Bank érvei nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a belső ellenőrzésének a korábbi jogerős közigazgatási határozatokban megállapított, az EKB által a megtámadott határozatban hivatkozott nem megfelelő jellegét.
- 148 Ezért el kell utasítani azt az érvet, amely szerint a megtámadott határozat időpontjában az AAB Bank rendelkezett az illetékes hatóságok által előírt vállalatirányítási rendszerrel, a belső ellenőrzése megfelelő volt, és nem sértette meg a beszámolók vezetésére, ellenőrzésére és benyújtására, a vállalatirányításra, a kockázatkezelésre, a belső és szerződéses dokumentációs rendszerre és a hitelállományok kezelésére vonatkozó kötelezettségeit.

- 149 Fontos továbbá hangsúlyozni, hogy az AAB Bank belső ellenőrzési jelentései önmagukban nem tekinthetők elegendőnek annak bizonyítására, hogy a hitelintézet létrehozta, vagy sem, az illetékes hatóságok által a BWG-nek 2013/36 irányelv 74. cikkét átültető rendelkezései értelmében megkövetelt vállalatirányítást rendszerét.
- 150 Bár az ilyen jelentések adott esetben felhasználhatók az EKB azon megállapításainak megtámadására, amelyek nem a jogsértés elkövetését megállapító jogerős határozaton alapulnak, nem tekinthetők elegendőnek a jogerőre emelkedett közigazgatási határozatokban tett megállapítások kétségbe vonására.
- 151 Negyedszer, az AAB Bank elismeri, hogy a többször is megsértette a nagykockázatokra vonatkozó rendelkezéseket, azonban azt állítja, hogy ez a tartalékok újraszámítása miatt történt. Véleménye szerint a tartalékok újraszámításából eredő szavatolótőke-csökkenés vezetett a nagykockázatokra vonatkozó rendelkezés megsértéséhez. Ezen túlmenően ezeket a jogsértéseket már a BWG 97. §-a értelmében vett megnövelt szankciókkal kompenzálták.
- 152 Mindazonáltal az AAB Bank nem vitatja, hogy megsértette a nagykockázatokra vonatkozó rendelkezéseket, csupán igazolni próbálja azt.
- 153 Továbbá az a tény, hogy ezek a jogsértések már megnövelt szankciókat eredményeztek, nem kérdőjelezi meg az elkövetésük tényét, és ezért indokolhatják az engedély visszavonását.
- 154 Ötödször, az AAB Bank azt állítja, hogy az EKB-nak alkalmaznia kellett volna a BWG 70. §-ának (4) bekezdését és az FM-GwG 31. §-ának (1) bekezdését, amelyek előírják az EKB számára, hogy minden szükséges és megfelelő intézkedést meg kell tennie annak biztosítására, hogy a törvény hatálya alá tartozó szervezetek kereskedelmi működése összeegyeztethető maradjon az FM-GwG-vel.
- 155 Így az FMA-nak tiszteletben kellett volna tartania a BWG 70. §-ának (4) bekezdésében meghatározott felügyeleti eljárás három szakaszát, és konkrét előírásokkal, kényszerítő bírsággal való fenyegetéssel, illetve ennek sikertelensége esetén a tevékenység folytatásától való eltiltással meg kellett volna kísérelnie a prudenciális felügyeleti normák állítólagos be nem tartásának orvoslását, és csak akkor kellett volna visszavonnia az engedélyt, ha a BWG-ben előírt egyéb intézkedések nem tudták volna biztosítani a hitelintézet megfelelő működését.
- 156 Márpedig sem az EKB, sem az FMA nem bizonyította, hogy az engedély visszavonásának ezen előfeltételei teljesültek, és a megtámadott határozatban szereplő, az engedély visszavonását megelőzően hozott nemzeti intézkedések ismertetése nem bizonyította, hogy az osztrák jog által előírt lépéseket betartották.
- 157 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az AAB Bank állításával ellentétben a megtámadott határozatot olyan prudenciális felügyeleti eljárás során előírt intézkedések előzték meg, amelyek ugyanazokra a hiányosságokra irányultak, mint amelyek az engedély visszavonásához vezettek.
- 158 Ugyanis, amint azt a megtámadott határozat megállapítja, az AAB Bank 2015 óta többek között huszonnégy hivatalos felügyeleti intézkedést – köztük tizenhét hivatalos végzést, amely az AAB Banknak a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem vonatkozásában fennálló hiányosságai tekintetében a jogkövetés helyreállítására irányult, négy szankciót, amelyet a belső irányítással és a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni jogszabályok megsértésével kapcsolatban róttak ki, valamint számos prudenciális felügyeleti intézkedést – fogadott el.

159 Ebből következik, hogy az AAB Bank érvelése minden ténybeli alapot nélkülöz.

160 A második jogalap második részét tehát el kell utasítani.

161 A fentiekre tekintettel az első jogalap második része megalapozatlan.

162 Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

2. Az arányosság elvének megsértésére alapított, második jogalapról

163 E jogalap alátámasztására az AAB Bank azt állítja, hogy még ha az EKB kritikái megalapozottak és elegendőek is voltak, a megtámadott határozat aránytalan, mivel az engedély visszavonása nem volt szükséges vagy megfelelő az elérni kívánt célok eléréséhez.

164 Először is, az AAB Bank lényegében azt kifogásolja, hogy az FMA és az EKB elmulasztotta megvizsgálni, hogy a rendelkezésükre álló intézkedések közül az engedély visszavonásánál kevésbé beavatkozó eszközzel nem lehetett volna-e elérni a kitűzött célt.

165 Másodsor, az AAB Bank szerint a megtámadott határozat nem volt sem megfelelő, sem szükséges, mivel azt hét hónappal az FMA visszavonásra irányuló javaslata után fogadták el, holott e határozatot rövid időn belül kellett volna elfogadni, és az FMA nem tudta ellenőrizni, hogy a javasolt visszavonás továbbra is megfelelő és szükséges volt-e.

166 Harmadsor, az AAB Bank azt állítja, hogy az engedély visszavonása aránytalan volt az elérni kívánt célokhoz képest.

167 Negyedsor, az AAB Bank szerint az engedély visszavonása azért is aránytalan volt, mert az a betétesek, a befektetők és partnerek kárára a bank stabilitását rombolta.

168 Ötödször, az AAB Bank úgy véli, hogy a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését megtagadó határozat aránytalan volt, tekintettel annak a védekezési lehetőségeire gyakorolt negatív hatásaira.

169 Az EKB vitatja ezeket az érveket.

170 A jelen ügyben az EKB a megtámadott határozatban lényegében megállapította, hogy az AAB Bank engedélyének visszavonása arányos volt, mivel azt a célt szolgálta, hogy véget vessen az AAB Bank törvénysértéseinek és az ezekből eredő, az európai bankrendszert fenyegető kockázatoknak, és hogy e jogsértések súlyosságára és az FMA által már meghozott intézkedésekre tekintettel más intézkedés nem érhetne volna el ezt a célt. Arra is rámutatott, hogy az AAB Bank betéteseinek, befektetőinek és egyéb üzletfeleinek védelméhez fűződő közérdeknek elsőbbséget kell élveznie az AAB Banknak és tulajdonosainak az engedély fenntartásához fűződő érdekével szemben.

171 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elve az állandó ítélkezési gyakorlat szerint megköveteli, hogy az uniós intézmények aktusai alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken (lásd: 2015. június 16-i Gauweiler és társai ítélet, C-62/14, EU:C:2015:400, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 172 Először is, amint arra az EKB rámutatott, az engedély visszavonásával az volt a cél, hogy véget vessenek az AAB Bank törvénysértéseinek és az ebből eredő, az európai bankrendszert fenyegető kockázatoknak, valamint hogy megvédjék az AAB Bank betéteseit, befektetőit és egyéb üzletfeleit.
- 173 Az AAB Bank nem vitatja e célok jogszerűségét.
- 174 Másodsor, ami a megtámadott határozat e célok elérésének biztosítására való alkalmasságát illeti, meg kell állapítani, hogy a hitelintézet engedélyének visszavonása, amennyiben megakadályozza, hogy az intézmény folytassa tevékenységét, alkalmas arra, hogy hozzájáruljon a jogsértések és az európai bankrendszert fenyegető kockázatok megszüntetésére, valamint az AAB Bank betéteseinek, befektetőinek és egyéb üzletfeleinek védelmére irányuló cél megvalósításához.
- 175 E tekintetben az AAB Bank egyrészt úgy véli, hogy a megtámadott határozat nem volt megfelelő és szükséges, mivel azt hét hónappal az FMA visszavonásra irányuló javaslata után fogadták el, és az FMA nem tudta ellenőrizni, hogy a javasolt visszavonás továbbra is megfelelő és szükséges volt-e.
- 176 Kétségtelen, hogy – amint arra az AAB Bank rámutat – a 468/2014 rendelet 81. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy az EKB-nak a lehető leghamarabb meg kell vizsgálnia az engedély visszavonásáról szóló határozattervezetet.
- 177 Mindazonáltal az a tény, hogy az FMA visszavonásra irányuló javaslata és a megtámadott határozat elfogadása között hét hónap telt el, nem bizonyítja, hogy a megtámadott határozat nem volt szükséges a kitűzött célok eléréséhez.
- 178 Végül a jelen ügyben ez az időtartam észszerű, tekintettel arra, hogy az EKB-nak meg kellett vizsgálnia az FMA jelentős terjedelmű visszavonásról szóló határozattervezetét e tervezet indokoltságának értékelése érdekében, és az AAB Bank meghallgatását követően az ez utóbbi által benyújtott tizenkettő további, szintén terjedelmes észrevételeket megfogalmazó levelet is elemeznie kellett.
- 179 Továbbá az a tény, hogy az FMA nem vizsgálta újra azt a kérdést, hogy az engedély visszavonása hét hónap elteltével is szükséges volt-e, irreleváns, mivel csak az EKB volt illetékes ennek a megítélésére.
- 180 Másrészt az AAB Bank szerint az engedély visszavonása a kitűzött célokat tekintve nem volt megfelelő, mivel annak fennmaradó joghatásai paradox módon minden felügyelet megszűnéséhez és a pénzmosás kezeléséről való lemondáshoz vezettek.
- 181 Ez az érv azonban nem bizonyítja a megtámadott határozat szükségességének hiányát.
- 182 Az AAB Bank további műveleti tevékenységének megakadályozásával ugyanis az AAB Bank engedélyének visszavonása véget vetett a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségességének.
- 183 Ezért harmadszor azt kell megvizsgálni, hogy az AAB Bank érvei bizonyítják-e, hogy a megtámadott határozat túllépte a kitűzött célok eléréséhez szükséges határokat.
- 184 E tekintetben az AAB Bank először is azzal érvel, hogy a jogszerűség helyreállításának célját kevésbé beavatkozó alternatív intézkedések, például a hivatalos felszólítás, a bírságok kiszabása vagy a közzététel is elérték volna.

- 185 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy – amint az a megtámadott határozatból kitűnik – a 2010 óta az FMA által az AAB Bankkal szemben alkalmazott számos hivatalos felszólítás és szankció ellenére az AAB Bank nem hozott kielégítő korrekciós intézkedéseket az alkalmazandó szabályokban meghatározott jogi követelményeknek való megfelelés érdekében.
- 186 Az EKB ezért nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy vélte, hogy más intézkedések nem alkalmasak a kitűzött célok elérésére.
- 187 Ugyanezen okból azok az érvek, amelyek szerint az AAB Bank kötelezettségzegései régen történtek, és a megtámadott határozat időpontjáig megszűntek, nem voltak elég súlyosak, és orvosolhatók lettek volna, mivel az AAB Bank folyamatosan dolgozik a prudenciális szabályok betartásán, vagy amelyek szerint az engedély visszavonására egy későbbi időpontban is sor kerülhetett volna, nem bizonyítják, hogy az EKB nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az engedély visszavonása az egyetlen olyan intézkedés, amely alkalmas a kitűzött célok elérésére.
- 188 Nem fogadható el az az érv sem, hogy az arányosság elvének az osztrák jogban a BWG 70. §-ának (4) bekezdésében foglalt sajátos megfogalmazása értelmében a megtámadott határozat előtt intézkedéseket kellett volna hozni, mivel ezeket az intézkedéseket az FMA ténylegesen korábban már meghozta, és az AAB Bank nem állította helyre a jogszerűséget az említett rendelkezés első bekezdése értelmében.
- 189 Ugyanez vonatkozik az AAB Bank azon érvelésére is, hogy a banki tevékenységének önkéntes, bár ideiglenes megszüntetése, illetve az azonnali felszámolásra, majd 18 hónapos átmeneti időszak után az engedélyének visszaállítására vonatkozó döntés anélkül csökkentette volna az állítólagos kockázatokat, hogy az engedély visszavonására szükség lett volna.
- 190 Az AAB Bank tevékenységének az engedélye fenntartása mellett történő ideiglenes megszüntetése ugyanis nem vetett volna végleg véget a kifogásolt jogsértéseknek, mivel azok a tevékenység folytatását követően újra megismétlődhetnek volna.
- 191 Hasonlóképpen, az AAB Bank engedélyének 18 hónapos átmeneti időszakot követő helyreállítása sem tudta volna megakadályozni, hogy a jogsértések ezen időszak alatt továbbra is előforduljanak.
- 192 Továbbá – amint azt az EKB hangsúlyozza – az AAB Bank önfelszámolása vagy banki tevékenységének megszüntetése nem volt alkalmas a kitűzött cél elérésére, mivel az EKB vagy az FMA nem tudta volna az engedély visszavonásán kívüli más intézkedésekkel rákényszeríteni az AAB Bankot a felszámolás befejezésére vagy a banki tevékenységei folytatásának mellőzésére, ha az AAB Bank úgy döntött volna, hogy folytatja tevékenységeit.
- 193 Másodszor, az AAB Bank szerint az engedély visszavonása azért is aránytalan volt, mert az EKB nem mérte fel megfelelően döntésének valós következményeit. Márpedig az engedély visszavonása azzal a hatással jár, hogy a betétesek, befektetők és partnerek kárára lerombolja az AAB Bank stabilitását. Így a bank felszámolása a fogyasztók osztrák pénzügyi rendszerbe vetett bizalmának lerombolásával járna, és ezért a kitűzött célok ellentétben állnak az AAB Bank helyzetére vonatkozó intézkedés súlyos hatásaival.

- 194 Az EKB nem számolt azzal, hogy az engedély visszavonása a betétek lejáratát és ennek következtében a kifizetések elmaradása miatti fizetéseképtelenséget fogja kiváltani. Az EKB azt sem gondolta, hogy az FMA az engedély visszavonásából minden további feltételek nélkül az igazgatótanács felmentésére és a bank szerveinek kizárólagos képviselőjeként eljáró felszámolókkal való felváltására következett majd.
- 195 Mindazonáltal meg kell említeni, hogy a jogszerűség helyreállításának céljára és azokra a kockázatokra tekintettel, amelyeket az AAB Bank állítólagos jogsértései jelentettek a bankrendszerre, a hitelezőire, az ügyfeleire és partnereire, az EKB-nak nem lehet felróni, amiért nem döntött úgy, hogy az engedélyt kizárólag azért nem vonja vissza, hogy elkerülje a hitelintézet fizetéseképtelenségét és felszámolását.
- 196 A megállapított jogsértések és a megtámadott határozat által követett célok fényében ugyanis a megtámadott határozatnak az AAB Bank helyzetére gyakorolt következményei nem lépték túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges határokat.
- 197 Végül meg kell állapítani, hogy – amint az a megtámadott határozatból kitűnik – az AAB Banknak felrótt jogsértések szintén csökkentették a stabilitását, ami a betéteseket, a befektetőket és a partnereket károsította, továbbá rombolták a bankpiacba vetett fogyasztói bizalmat is.
- 198 Harmadszor, az AAB Bank úgy véli, hogy a megtámadott határozat azonnali végrehajtása felfüggesztésének megtagadása aránytalan volt, mivel az EKB nem vette figyelembe az engedély visszavonásának és végrehajtásának a védelemhez való jogára gyakorolt negatív hatásait.
- 199 Mivel azonban az AAB Bank a megtámadott határozat ellen keresetet nyújthatott be, valamint ideiglenes intézkedés iránti eljárást is indíthatott, a megtámadott határozat azonnali végrehajtása felfüggesztésének az EKB általi megtagadása nem sértette az AAB Bank védekezéshez való jogát, és nem lépte túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges határokat.
- 200 A fentiekre tekintettel az EKB nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a megtámadott határozat arányos volt.
- 201 Ezért a második jogalapot el kell utasítani.

3. A 468/2014 rendelet 34. cikkének a megtámadott határozat végrehajtása felfüggesztésének az EKB általi megtagadásával megvalósított megsértésére alapított, a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal összhangban értelmezett, harmadik jogalapról

- 202 E jogalapjának alátámasztására az AAB Bank lényegében arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem elutasítása ellentétes a 468/2014 rendelet 34. cikkével és a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal, valamint arra, hogy az elutasítás a sürgősség hiánya miatt nem volt indokolt.
- 203 Az AAB Bank szerint a hatékony bírói jogvédelemhez való jog azt jelentette, hogy az EKB-nak fel kellett volna függesztenie a megtámadott határozat végrehajtását az e határozat elleni keresetről szóló ítélet meghozataláig, mivel egy ilyen intézkedés helyrehozhatatlan kárt okozna, és ahhoz vezetne, hogy a bank vezetőit a bank szerveinek kizárólagos képviselőjeként eljáró felszámoló váltanák fel anélkül, hogy a banknak lehetősége lenne a megtámadott határozat jogszerűségének előzetes – legalább ideiglenes intézkedés formájában történő – felülvizsgálatának kezdeményezésére.

- 204 Az AAB Bank hozzáteszi, hogy az engedély visszavonásáról szóló határozatok azonnali végrehajtásának szabályát az alapvető jogokkal ellentétesnek kell tekinteni, mivel nem teszi lehetővé az engedély visszavonásáról szóló határozatok címzettjeinek hatékony bírói jogvédelmét az ilyen határozatok hatálya és az európai szintű ideiglenes bírói jogvédelem korlátozott jellege miatt.
- 205 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke kimondja, hogy mindenkinek joga van a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz.
- 206 Ezen túlmenően a Bíróság már megállapította, hogy az ideiglenes intézkedések elfogadásának abszolút tilalma ellentétes a jogalanyok számára az uniós jog alapján biztosított teljes és hatékony bírói jogvédelemhez való joggal (lásd ebben az értelemben: 1996. május 3-i Németország kontra Bizottság végzés, C-399/95 R, EU:C:1996:193, 46. pont).
- 207 Mindazonáltal az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy az elfogadhatóságra vonatkozó, vagy anyagi jogi követelmények megléte önmagában nem ellentétes a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal (lásd analógia útján: 2007. március 13-i Unibet ítélet, C-432/05, EU:C:2007:163, 73. pont; a 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 98. és 106. pont; 1995. június 19-i Kik kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-107/94, EU:C:1995:107, 39. pont).
- 208 Ezek a feltételek azonban a gyakorlatban nem nehezíthetik meg túlzott mértékben, illetve nem zárhatják ki a jogorvoslatot (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1976. december 16-i Rewe-Zentralfinanz és Rewe-Zentral ítélet, 33/76, EU:C:1976:188, 5. pont; 2010. január 26-i Transportes Urbanos y Servicios Generales ítélet, C-118/08, EU:C:2010:39, 31. pont; 2013. december 12-i Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation ítélet, C-362/12, EU:C:2013:834, 32. pont).
- 209 Egyébként a 468/2014 rendelet 34. cikke értelmében az EUMSZ 278. cikke és az 1024/2013 rendelet 24. cikke (8) bekezdésének sérelme nélkül az EKB dönthet a felügyeleti határozata alkalmazásának felfüggesztéséről.
- 210 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy az AAB Bank állításaival ellentétben a megtámadott határozat azonnali végrehajtása felfüggesztésének megtagadása nem tette túlzottan nehézé vagy lehetetlenné az e határozat ideiglenes felfüggesztése vagy megsemmisítése iránti kérelemnek a megtámadott határozat jogszerűségének felülvizsgálata érdekében az uniós bírósághoz történő benyújtását.
- 211 Egyrészt ugyanis az a tény, hogy az AAB Bankkal szemben a megtámadott határozatot követően felszámolási eljárás indult, nem akadályozta meg abban, hogy e határozattal szemben megsemmisítés iránti keresetet és ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtson be.
- 212 Másrészt a 2019. november 20-i Anglo Austrian AAB Bank és Belegging-Maatschappij „Far-East” kontra EKB végzéssel (T-797/19 R, nem tették közzé, EU:T:2019:801) a Törvényszék elnöke a felperesek kérelmére, a felperesek ideiglenes intézkedés iránti kérelmének elbírálásáig elrendelte a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését hat nappal annak meghozatala után.

- 213 Másodszor, az európai szintű ideiglenes bírói jogvédelem korlátozott jellegére vonatkozó állítást, amennyiben az ideiglenes intézkedés feltételeinek és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak az összeegyeztethetőségét kívánja vitatni, a fenti 207. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján mindenképpen el kell utasítani.
- 214 Különösen, ami az engedély visszavonásáról szóló határozatok visszafordíthatatlan vagy helyrehozhatatlan jellegére alapozott érvet illeti, meg kell állapítani, hogy az engedély visszavonásáról szóló határozat joghatásai felfüggesztésének megtagadása nem kérdőjelezi meg az érintett intézmények bírósági védelemhez való jogát.
- 215 Az engedély visszavonásáról szóló határozatok azonnali végrehajtása szükség esetén ugyanis ideiglenes intézkedés iránti kérelem keretében felfüggeszthető, és nem akadályozza az érintett intézményeket abban, hogy megsemmisítés iránti keresetet nyújtsanak be e határozatok ellen.
- 216 Az AAB Bank tehát elérhette volna a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését, ha teljesítette volna a felfüggesztés feltételeit, különösen a sürgősségre vonatkozó feltételt.
- 217 Továbbá, ha egy megsemmisítés iránti keresetet követően a visszavonásról szóló határozat jogellenesnek bizonyulna, az érintett intézmény kártérítést kérhetne a megállapított jogellenesség miatt elszenvedett kárért.
- 218 Egyébként az a tény, hogy egy hitelintézettel szemben az engedélyének visszavonását követően felszámolási eljárás indult, és az igazgatói helyébe kizárólagos képviselőként eljáró felszámoló léptek, nem akadályozza meg az intézményt abban, hogy keresetet indítson az engedélyét visszavonó határozat ellen.
- 219 Következésképpen a visszavonásról szóló határozatok azonnali végrehajtása nem ellentétes az érintett intézmények bírósági védelemhez való jogával.
- 220 Harmadszor, az AAB Bank arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését megtagadó határozat ellentétes a 468/2014 rendelet 34. cikkével, és azt nem indokolta sürgős helyzet, mivel a megtámadott határozat több évre visszanyúló jogsértéseken alapult, amelyek közül egyik sem folytatódott. Rámutat arra is, hogy az EKB vagy az FMA nem terjesztett elő semmilyen érvet a sürgősség fennállásával kapcsolatban.
- 221 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EKB azon az alapon utasította el a megtámadott határozat hatályának 30 napra történő felfüggesztését, hogy az AAB Bank észrevételei nem voltak alkalmasak arra, hogy kétségbe vonják a határozat jogszerűségét, a határozat nem okozhatott helyrehozhatatlan kárt, és az AAB Bank betéteseinek, befektetőinek és egyéb üzletfeleinek védelméhez fűződő közérdek, valamint a pénzügyi rendszer stabilitása indokolta a határozat azonnali végrehajtását.
- 222 Ezenkívül a 468/2014 rendelet 34. cikkéből, amelynek értelmében az EKB dönthet a prudenciális felügyeleti határozat alkalmazásának felfüggesztéséről, nem következik, hogy az EKB-nak kell bizonyítania, hogy az engedély visszavonásáról szóló határozat felfüggesztésének megtagadását sürgős helyzet indokolja.
- 223 Egyébiránt az engedély visszavonásáról szóló határozat végrehajtásának felfüggesztéséről szóló döntés a 468/2014/EU rendelet 34. cikke értelmében az EKB mérlegelési jogkörébe tartozik.

- 224 Márpedig tekintettel arra, hogy 2010 óta nagyszámú meghagyást és szankciót alkalmaztak, az az állítás, hogy az AAB Banknak felrótt jogsértések régóta fennálltak és nem folytatódtak, nem támasztják alá azt, hogy nyilvánvaló értékelési hibán alapul az EKB azon megállapítása, amely szerint az AAB Bank betétese, befektetői és egyéb üzletfelei védelméhez fűződő közérdek és a pénzügyi rendszer stabilitása indokolja a megtámadott határozat azonnali végrehajtását.
- 225 Az EKB tehát nem lépte túl mérlegelési jogkörének határait, és nem sértette meg a 468/2014 rendelet 34. cikkét azzal, hogy megtagadta a megtámadott határozat 30 napos felfüggesztését.
- 226 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap megalapozatlan.

4. Az AAB Bank védelemhez való jogának megsértésén alapuló, negyedik jogalapról

- 227 Ennek a négy részből álló jogalapról az AAB Bank azt állítja, hogy a megtámadott határozatot az Alapjogi Charta 41. cikkének, valamint a 468/2014 rendelet 31. és 32. cikkének megsértésével fogadták el, mivel az EKB egyrészt megsértette a tisztességes eljárásról és a meghallgatáshoz való jogáról, másrészt megtagadta tőle az ügyirathoz való teljes körű hozzáférést, harmadrészt nem állapította meg a releváns körülményeket, negyedrész pedig megsértette a „tárgyaláshoz való jogát”.
- 228 Az EKB vitatja ezt az érvelést.

a) A negyedik jogalapról a meghallgatáshoz való jog és a tisztességes eljárásról való jog megsértésén alapuló, első részből

- 229 A negyedik jogalap első részében az AAB Bank azt állítja, hogy az FMA nem hallgatta meg, mielőtt a határozattervezetet közölte volna az EKB-val, noha a BWG 70. §-ának (4) bekezdése és a meghallgatáshoz való jog alapján erre köteles lett volna, és hogy az EKB nem tájékoztatta őt a visszavonásról szóló határozattervezet közléséről.
- 230 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a 468/2014 rendelet 81. cikkének (2) bekezdése értelmében a meghallgatáshoz való jog az említett rendelet 31. cikkében előírtak szerint érvényesül.
- 231 Ez a cikk előírja, hogy „[m]ielőtt az EKB elfogadhatná a fél jogait hátrányosan érintő EKB felügyeleti határozatot, a félnek lehetőséget kell adni arra, hogy írásban kifejtse az EKB számára a tényállással kapcsolatos észrevételeit, az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró kifogásait és jogalapot [...] Az értesítésben, amelyben az EKB a félnek lehetőséget ad észrevételei megtételére, közölni kell a meghozni kívánt EKB felügyeleti határozat lényeges tartalmát, a lényeges tényeket és kifogásokat, valamint azt a jogalapot, amelyekre az EKB határozatát alapítani kívánja”.
- 232 Márpedig a jelen ügyben az AAB Bank nem vitatja, hogy a megtámadott határozat meghozatala előtt meghallgatták az EKB határozattervezetéről, amelyet az EKB 2019. június 14-én küldött meg neki, és amely tartalmazta azokat a lényeges tényeket és kifogásokat, valamint azt a jogalapot, amelyre az EKB határozatát alapítani kívánja. Ezen értesítést követően az AAB Bank 2019. július 23-án kelt levelében a 468/2014 rendelet 31. cikkének (1) bekezdésében meghatározott részletszabályokkal összhangban benyújtotta az EKB határozattervezetére vonatkozó írásbeli észrevételeit.

- 233 Egyébiránt, az AAB Bank állításával ellentétben, ez a rendelkezés, amely a jelen ügyben alkalmazandó eljárást szabályozza, nem írta elő az EKB számára, hogy az FMA határozattervezetét közölje az AAB Bankkal.
- 234 Ebben az összefüggésben minden jogi alapot nélkülöz az AAB Bank azon érve, amely szerint az EKB-nak az 1024/2013 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján meg kellett volna állapítania az AAB Bank eljárási jogainak a BWG 70. §-a (4) bekezdésének az FMA általi megsértéséből eredő sérelmét.
- 235 Ezért meg kell állapítani, hogy az AAB Bank lehetőséget kapott arra, hogy a 468/2014 rendelet 31. cikkének megfelelően észrevételeket tegyen az EKB határozattervezetével kapcsolatban, amely a megtámadott határozathoz vezetett.
- 236 Ilyen körülmények között irreleváns az a tény, hogy a felperest nem hallgatták meg az FMA határozattervezetével kapcsolatban, vagy hogy az EKB nem közölte a felperessel az engedély visszavonására irányuló FMA-javaslatot az e határozattervezet vele való közlésének időpontjában.
- 237 Következésképpen a negyedik jogalap első részét el kell utasítani.

b) A negyedik jogalaphoz az iratbetekintési jog megsértésére vonatkozó, második részéről

- 238 Az AAB Bank azt állítja, hogy az iratbetekintési jog abban az időpontban keletkezik, amikor az FMA a prudenciális felügyeleti eljárást megindítja, és célja, hogy a határozattervezet címzettje gyakorolhassa a meghallgatáshoz való jogát.
- 239 Az AAB Bank azt is állítja, hogy az ügyirathoz való hozzáférési jogát nem tartották tiszteletben, mivel az EKB csak korlátozott hozzáférést biztosított ahhoz. A bizalmasnak minősített belső, valamint az EKB és az FMA között folytatott levelezés továbbításának elmulasztása megakadályozta az AAB Bankot abban, hogy a Törvényszék előtti eljárásban az iratbetekintés céljából nyilvánosságra hozott dokumentumok anyagi relevanciáját ellenőrizze, és hogy az EKB és az FMA által felrótt kifogásokat azonosítsa.
- 240 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az aktába való betekintés joga azt jelenti, hogy az érintett intézmény lehetőséget biztosít az érintett vállalkozásnak arra, hogy a vizsgálati aktában szereplő minden olyan dokumentumot megvizsgáljon, amely releváns lehet a védekezése szempontjából. Ezek magukban foglalják mind a terhelő, mind a mentő iratokat, kivéve a más vállalkozások üzleti titkait, a belső iratokat és az egyéb bizalmas jellegű információkat (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2004. január 7-i Aalborg Portland és társai kontra Bizottság ítélet, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P és C-219/00 P, EU:C:2004:6, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 241 Emellett a 468/2014 rendelet 32. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra, amelyek magukban foglalhatják az EKB és a nemzeti illetékes hatóságok belső dokumentumait, valamint az EKB és valamely nemzeti illetékes hatóság közötti, vagy az ilyen hatóságok egymás közötti levelezését.
- 242 Márpedig, először is, az AAB Bank az EKB-nak a megtámadott határozat elfogadásához vezető tervezetével kapcsolatos észrevételeinek benyújtása előtt betekinthezett az ügyiratba.

- 243 Mivel az észrevételek benyújtására számára biztosított öthetes határidő elegendő volt a védekezéséhez, meg kell állapítani, hogy lehetősége volt arra, hogy az ügyirat ismeretében nyújtsa be az észrevételeit.
- 244 Másodszor, meg kell állapítani, hogy az AAB Bank azon érvelése, amely szerint az EKB belső levelezéséhez, valamint az FMA és az EKB közötti, a terhelő tények meghatározására vagy az FMA megállapításaira vonatkozó levelezéshez való hozzáférés hiánya megakadályozta abban, hogy ellenőrizze az ügyiratban közzétett dokumentumok anyagi relevanciáját, és hogy azonosítsa az EKB és az FMA által megfogalmazott kritikákat, nem bizonyítja, hogy az AAB Bank akadályoztatva volt a hatékony védekezésében.
- 245 Mivel ugyanis az engedély visszavonása az FMA határozatain és az osztrák bíróságok azon ítéletein alapul, amelyek megállapítják a jogsértések fennállását vagy elkövetését, és mivel az AAB Bank az említett közigazgatási határozatok címzettje vagy az érintett bírósági eljárásokban szereplő egyik fél volt, nem hivatkozhat arra, hogy akadályoztatva volt az iratok anyagi relevanciájának ellenőrzésében, illetve az EKB és az FMA által felhozott, az említett határozatokon vagy ítéleteken alapuló kifogások azonosításában.
- 246 Ezenfelül, amennyiben azok a kifogások vagy dokumentumok, amelyek relevanciáját az AAB Bank ellenőrizni kívánta az EKB átfogó ténymegállapításaira vonatkoznak, amelyek az állítólagos jogsértések hátterét hivatottak bemutatni, azt is meg kell állapítani, hogy e dokumentumok nyilvánosságra hozatala semmi esetre sem tette volna lehetővé az AAB Bank számára annak bizonyítását, hogy a megtámadott határozatban hivatkozott jogerős nemzeti határozatok, amelyekről szükségszerűen tudomása volt, nem állapították meg a jogsértések elkövetését.
- 247 Ezért ezek közlése nem volt hasznos az AAB Bank védekezéséhez.
- 248 Ilyen körülmények között – az AAB Bank érvelésével ellentétben – az a tény, hogy az EKB nem indokolta meg, hogy az FMA és az EKB közötti belső dokumentumok és kommunikáció miatt bizalmas, nem teszi jogellenessé a megtámadott határozatot.
- 249 Ugyanezen okból nem lehet helyt adni az AAB Bank azon kérelmének, hogy a Törvényszék kötelezze az EKB-t a korábban bizalmasnak minősített dokumentumok bemutatására.
- 250 A negyedik jogalap második része tehát megalapozatlan.

c) A negyedik jogalaphoz a releváns körülmények meghatározására vonatkozó kötelezettség megsértésén alapuló, harmadik részéről

- 251 A negyedik jogalap harmadik részében az AAB Bank arra hivatkozik, hogy az EKB megsértette a gondos ügyintézés elvét, mivel nem határozta meg, vizsgálta és értékelte gondosan és pártatlanul az engedély visszavonása szempontjából releváns valamennyi lényeges elemet. Ezzel összefüggésben pontosítja, hogy az EKB nem támaszkodhatott volna az FMA által megállapított tényekre, ehelyett saját vizsgálatot kellett volna lefolytatnia a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezések megsértésének és a megfelelő szervezet meglétének kérdésében.

- 252 Először is, a 2013/36 irányelv 18. cikke f) pontjának és 67. cikke (1) bekezdése o) pontjának együttes olvasatából következik, hogy az illetékes hatóságok visszavonhatják a kiadott engedélyt, ha megállapítást nyer, hogy egy hitelintézet súlyosan megsértette a 2005/60 irányelv (jelenleg 2015/849 irányelv) alapján elfogadott tagállami rendelkezéseket.
- 253 Emellett a BWG 70. §-ának (4) bekezdéséből következik, hogy amennyiben egy hitelintézet megsérti többek között a BWG rendelkezéseit vagy az e jogszabály végrehajtására elfogadott jogi aktusokat, az FMA-nak vissza kell vonnia a hitelintézet engedélyét, amennyiben a BWG-ben meghatározott egyéb intézkedések nem tudják biztosítani a hitelintézet működését.
- 254 Egyébiránt az FM-GwG 31. §-a (3) bekezdésének második albekezdése értelmében az FM-GwG 34. §-ának (2) és (3) bekezdésében említett kötelezettségek nemteljesítése esetén az FMA visszavonhatja az engedélyt.
- 255 Az 1024/2013/EU rendelet 14. cikke (5) bekezdésének második albekezdése értelmében, amennyiben az (1) bekezdés szerinti engedély megadására javaslatot tevő illetékes nemzeti hatóság megállapítja, hogy az engedélyt a vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében vissza kell vonni, e célból javaslatot terjeszt az EKB elé. Ebben az esetben az EKB, teljeskörűen figyelembe véve az illetékes nemzeti hatóság által előterjesztett indokolást, határozatot hoz a javasolt visszavonásról.
- 256 Végül, a 468/2014 rendelet 83. cikke szerint az EKB határozatának meghozatalakor figyelembe veszi az összes alábbi tényezőt: „a) a visszavonást indokoló körülményekre végzett értékelés; b) adott esetben az INH [illetékes nemzeti hatóság] visszavonásról szóló határozatának tervezete; c) konzultáció az érintett INH-val [illetékes nemzeti hatósággal], és amennyiben az INH [illetékes nemzeti hatóság]nem a nemzeti szanálási hatóság, a nemzeti szanálási hatósággal [...]; d) a hitelintézet 81. cikk (2) bekezdése és 82. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott észrevételei”.
- 257 E rendelkezésekből, valamint az 1024/2013 rendelet 4. cikkének (1) és (3) bekezdéséből és 14. cikkének (5) bekezdéséből következik, hogy a jelen esetben az EKB-nak a hitelintézetek engedélyének visszavonására vonatkozó hatáskörével összefüggésben az illetékes nemzeti hatóság által a visszavonásra vonatkozóan előterjesztett indokok teljes körű figyelembevételével és a visszavonást indokoló körülmények vizsgálatát követően kellett értékelnie azt, hogy teljesülnek-e az osztrák jog szerinti, a 2013/36 irányelv 18. cikkének f) pontjával és 67. cikke (1) bekezdésének o) pontjával összefüggésben értelmezett feltételek, vagyis meg kell állapítania a releváns tényeket, és azt, hogy e tények annak megállapítására alkalmasnak minősülnek-e, hogy az érintett hitelintézet megsértette az FM-GwG 34. §-ának (2) és (3) bekezdését.
- 258 E tekintetben a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontjában szereplő „megállapítást nyer, hogy [...] megsértette” kifejezésből következik, hogy az FM-GwG 31. §-a (3) bekezdésének második albekezdését, amely átülteti ezt a rendelkezést, úgy kell értelmezni, hogy annak megállapítása érdekében, hogy az érintett intézmény megsértette-e az FM-GwG 34. §-ának (2) és (3) bekezdésében hivatkozott rendelkezéseket, az EKB-nak az illetékes nemzeti hatóságok azon határozataira kell támaszkodnia, amelyek súlyos jogsértés elkövetését állapították meg, és nem értelmezhető abban az értelemben, hogy az EKB-nak magának kell megállapítania, hogy a hitelintézet súlyos jogsértést követett el.
- 259 A jelen ügyben az EKB az engedély visszavonása szempontjából releváns tényeket az FMA közigazgatási határozatai, az osztrák bíróságok bírósági határozatai, belső ellenőrzési jelentések és – amint azt a megtámadott határozat pontosítja – a releváns dokumentációra vonatkozó saját értékelése alapján állapította meg.

- 260 Ezzel azt erősítette meg, hogy a saját értékelésének elvégzését követően egyetértett az FMA által a jogsértések elkövetésére vonatkozóan tett megállapításokkal, és a szóban forgó tényállást lényegében szintén úgy minősítette, hogy megállapítást nyert, hogy a 2013/36 irányelv 67. cikke (1) bekezdésének o) pontja és az FM-GwG 34. §-ának (2) és (3) bekezdése értelmében az AAB Bank súlyosan megsértette a 2005/60 irányelv (jelenleg 2015/849 irányelv) alapján elfogadott tagállami rendelkezéseket.
- 261 Ezért az AAB Bank állításával ellentétben az EKB a határozati javaslatában nem pusztán az FMA által megállapított jogsértésekre hivatkozott, hanem a tényállásra és a rendelkezésre álló bizonyítékokra vonatkozó saját értékelése alapján megállapította, hogy megállapítást nyert, hogy az AAB Bank súlyosan megsértette az FM-GwG 34. §-ának (2) és (3) bekezdését.
- 262 Ezen túlmenően, az AAB Bank érvelésével ellentétben, az a követelmény, hogy az EKB-nak az engedély visszavonására vonatkozó javaslatot megelőzően elfogadott nemzeti határozatokra kell támaszkodnia annak megállapítása érdekében, hogy megállapítást nyert-e, hogy egy hitelintézet súlyos jogsértéseket valósított meg, nem zárja ki e jogsértések bírósági felülvizsgálatát.
- 263 Ezek a határozatok ugyanis a nemzeti bíróság előtt megtámadhatóak, amint az egyébként az EKB által figyelembe vett, az AAB Banknak címzett egyes határozatok esetén megtörtént.
- 264 Következésképpen nem róható fel az EKB-nak, hogy nem maga állapította meg a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni jogszabályok megsértését.
- 265 Másodszor, a hitelintézetek engedélyének visszavonására vonatkozó hatáskörében az EKB-nak értékelnie kell, hogy teljesülnek-e a BWG 70. §-ának (4) bekezdésében meghatározott feltételek, azaz meg kell állapítania a releváns tényeket, és el kell döntenie, hogy ezek alapján megállapítható-e, hogy a hitelintézet nem hozta létre a BWG 39. §-ának (2), (2b) és (5) bekezdése, 42. cikke és 44. cikkének (1) bekezdése szerinti, az illetékes hatóságok által megkövetelt vállalatirányítási rendszert.
- 266 A jelen ügyben az EKB a megtámadott határozatban nem elégedett meg az FMA által a határozati javaslatban előterjesztett megállapításoknak vagy az FMA által elfogadott közigazgatási intézkedéseknek a megismétlésével, hanem a 2013/36 irányelv 74. cikkét átültető nemzeti rendelkezések, azaz a BWG rendelkezések betartására vonatkozó saját értékeléséből indult ki.
- 267 Ezért az AAB Bank állításával ellentétben az EKB nem pusztán az FMA által a határozati javaslatában megállapított jogsértésekre támaszkodott, hanem ellenőrizte az FMA által megállapított bankfelügyeleti jogi rendelkezések megsértését is.
- 268 Egyébként nem kifogásolható, ha az EKB e célból figyelembe veszi az FMA közigazgatási határozatait.
- 269 A BWG 70. §-ának (4) bekezdése – amely a 2013/36 irányelv 18. és 67. cikkét ülteti át – ugyanis előírja, hogy az FMA-nak, amennyiben egy hitelintézet megsérti többek között a BWG rendelkezéseit vagy az annak végrehajtására elfogadott jogi aktusokat, lényegében köteleznie kell e hitelintézetet a törvényesség helyreállítására, szankciókat kell elfogadnia vagy vissza kell vonnia az engedélyét.

- 270 Ebből következik, hogy a BWG megsértése – amely magában foglalja a 2013/36 irányelv 74. cikkét átültető nemzeti rendelkezéseket – az FMA által elfogadott közigazgatási intézkedésekkel vagy szankciókkal állapítható meg.
- 271 Következésképpen az EKB nem sértette meg a BWG 70. §-ának (4) bekezdését, amikor az illetékes nemzeti hatóságok határozataira és saját értékelésére támaszkodva a 2013/36 irányelv 74. cikkét átültető nemzeti rendelkezések megsértésére következtetett annak megállapítása érdekében, hogy az AAB Bank nem vezette be az illetékes hatóságok által a BWG-nek az ezen irányelv 74. cikkét átültető rendelkezései alapján előírt vállalatirányítási rendszert.
- 272 Ezért nem róható fel, hogy nem azonosította, vizsgálta és értékelte gondosan és pártatlanul az engedély visszavonása szempontjából releváns valamennyi lényeges elemet.
- 273 A negyedik jogalap harmadik része tehát megalapozatlan.

d) A negyedik jogalaphoz a „meghallgatáshoz való jog” megsértésén alapuló, negyedik részéről

- 274 Az AAB Bank szerint az EKB megsértette a gondos ügyintézéshez való jogát azzal, hogy elutasította azon kérelmét, hogy egy megbeszélésen szóbeli előterjesztést tehessen a határozat tekintetében lényeges tényekről és kifogásokról, valamint a jogalapról.
- 275 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 468/2014/EU rendelet 31. cikkének (1) bekezdése értelmében az EKB, ha helyénvalónak tartja, lehetőséget adhat a feleknek arra, hogy egy megbeszélés keretében tegyék meg a tényállásra vonatkozó észrevételeiket, az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró kifogásaikat, valamint jogalapot.
- 276 Ebből következik, hogy egy ilyen megbeszélés megszervezése, amelyen szóbeli előterjesztéseket lehet tenni, az EKB számára lehetőség, és nem kötelezettség.
- 277 Ezért az EKB-nak nem róható fel a „meghallgatáshoz való jog” megsértése, mivel az érintett hitelintézetek nem rendelkeznek ilyen elismert joggal.
- 278 Egyébiránt az AAB Bank rámutat, hogy az FMA megsértette az üzleti titkainak védelméhez való jogát azzal, hogy a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) előtt az eljárás lezárása előtt nyilvánosságra hozta a visszavonási eljárásra vonatkozó bizalmas dokumentumokat.
- 279 Függetlenül attól, hogy ez a kritika megalapozott-e, elegendő annak megállapítása, hogy a megtámadott határozat nem minősíthető jogellenesnek, mivel ez a kifogás nem vonatkozik olyan tényezőkre, amelyek hatással voltak e határozat tartalmára.
- 280 A negyedik jogalap negyedik része tehát megalapozatlan.
- 281 A fentiekre tekintettel a negyedik jogalapot el kell utasítani.

5. Az AAB Bankban lévő részesedésük gazdasági értékének lerontása miatt a részvényes tulajdonjogának megsértésén alapuló, ötödik jogalapról

- 282 Először is az AAB Bank arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat lerontotta az AAB Bank részvényesét megillető tőkerészesedés gazdasági értékét, és aláasta e részvényes tulajdonjogának lényegét.
- 283 Másodsor, az AAB Bank álláspontja szerint, mivel a megtámadott határozat a BWG 6. §-ának (4) bekezdése szerinti, a társaság megszüntetésére vonatkozó határozattal azonos hatású volt, és közvetlen alapjául szolgált a társaság felszámolásának, a részvényes tulajdonosi jogainak és részvényesi jogainak megsértését jelentette.
- 284 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy a részvényesnek a megtámadott határozat ellen benyújtott keresetét a Törvényszék elfogadhatatlanként elutasította.
- 285 Másrészt az AAB Bank a megsemmisítés iránti keresete alátámasztására nem hivatkozhat olyan tulajdonjogra, amelynek nem jogosultja.
- 286 Mivel az AAB Bank nem hivatkozhat részvényese tulajdonjogára, az ötödik jogalapot el kell utasítani.

6. Az AAB Bank pervezető intézkedésekre irányuló kérelméről

- 287 Az AAB Bank a 2021. április 8-án a Törvényszék Hivatalánál benyújtott iratával pervezető intézkedések iránti kérelmet nyújtott be, amelyben azt kérte, hogy a Törvényszék engedélyezze a feleknek, hogy érvelésüket kiegészítsék a megtámadott határozat időpontjában fennálló helyzetre vonatkozó osztrák közigazgatási és bírósági határozatokkal kapcsolatos olyan érdemi észrevételek benyújtásával, amelyek alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a megtámadott határozat indokolását.
- 288 Az EKB benyújtotta az erre a kérelemre vonatkozó észrevételeit.
- 289 E tekintetben, mivel az AAB Bank nem nevezi meg azokat a határozatokat, amelyeket a jelen kereset szempontjából relevánsnak tart, és azokat nem bocsátotta a Törvényszék rendelkezésére, meg kell állapítani, hogy nem bizonyította az általa hivatkozott határozatoknak a jelen kereset tekintetében fennálló relevanciáját.
- 290 Ilyen körülmények között az AAB Banknak a pervezető intézkedésekre irányuló kérelmét el kell utasítani.
- 291 A fentiek összességéből következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 292 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel perveztesek lettek, az EKB kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeik viselésén kívül az EKB részéről felmerült költségek viselésére, beleértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) Az Anglo Austrian AAB AG és a Belegging-Maatschappij „Far-East” BV viseli a saját költségein felül az Európai Központi Bank (EKB) részéről felmerült költségeket is, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit.**

Papasavvas

Costeira

Kancheva

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. június 22-i nyilvános ülésen.

Aláírások